

čtvrtletník / zima 2018

od Stožce po Rožmberk

LIPENSKO

tipy na výlety
novinky
historie
příroda
lidé

Jihočeský kraj

Dokonce i firemní akce může být skvělý Relax

- ✓ 3 konferenční prostory až pro 250 osob
- ✓ nové wellness & spa
- ✓ zastřešený venkovní bar s krbem
- ✓ a nejkrásnější výhled na jezero

www.HotelResortRelax.cz

Vážení čtenáři!

Máme radost, že se vám do rukou dostává další číslo časopisu Lipensko. Proces jeho tvorby je pro nás v redakci a v celém Turistickém spolku Lipenska od prvního do posledního písmenka ohromným zážitkem. To proto, že si pokaždé ještě více uvědomujeme, jak úžasné území vám můžeme představovat. Skrze stránky našeho časopisu k vám už zase promlouvá genius loci oblasti od Stožce po Rožmberk. Pokaždé si říkáme, že právě tohle číslo je povedené. V našem regionu se toho tolik děje, je tu mnoho inspirace pro zážitky, kulturu, zábavu, sport, adrenalinové vyžití, ale i pro naprostý relax a odpočinek v překrásné a místy skoro panenské přírodě. Turistický spolek Lipenska působí v regionu teprve dva a půl roku, ale všichni vnímáme, že se děje něco zvláštního. Vzniká tu nová atmosféra spolupráce. Abychom vám, návštěvníkům Lipenska, mohli nabídnout to nejlepší, a tím nejlepším způsobem jakým dovedeme, tak spolupracujeme. Spolupracují obce, starostové, podnikatelé, hoteliéři, kempaři a neziskové

organizace. Ti všichni se snaží, aby si každý návštěvník odnesl od nás domů zážitek, pohodu a vzpomínky. A nejenom návštěvník, protože podle zpětné vazby z regionu víme, že i mnoho místních obyvatel již netrpělivě čeká, až vyjde další číslo, aby si mohli doma v obývacím pokoji zase vychutnat vědomí, že žijí na správném místě. A to nás v Turistickém spolku Lipenska ohromně těší.

Toto číslo vydáváme na počátku prosince, kdy je před námi zimní turistická sezóna. Jsou před námi Vánoce a Nový rok, rok 2019. Bude to rok, kdy oslavíme již třicáté výročí od pádu Železné opony. To je v našem příhraničním regionu velký důvod k oslavám. **Proto přeji všem krásné Vánoce a především šťastný a úspěšný rok 2019.** A věřím, že bude pro nás pro všechny dalším rokem života ve svobodě, života volného pohybu bez hraničních drátů, ale také rokem uvědomění, že svoboda není úplnou samozřejmostí, že si ji musíme pořád ještě chránit a pečovat o ni.

Za celou redakci
a Turistický spolek Lipenska
Jiří Mánek

SVĚTOZNÁMÁ CESTOVATELKA CHRISTINA TAN SE ZAMILOVALA DO FRYMBURKA

ČTĚTE NA STRANĚ 12

OBSAH

16

LIŠÁK FOX CHYSTÁ
PRO MALÉ LYŽAŘE NOVÝ
PROGRAM ZAMĚŘENÝ
NA POHÁDKY

32

LIPNO ICE MARATHON
2019, POBĚŽÍ SE OPĚT
NA LEDU?

70

LIPENSKÝ AREÁL ZAŽIL
REKORDNÍ VÍKENDOVOU
NÁVŠTĚVU V HISTORII

STEZKA KORUNAMI
STROMŮ V ZIMĚ

100

106

OBNOVA KULTURNÍHO
A PŘÍRODNÍHO DĚDICTVÍ –
SCHWARZENBERSKÝ
PLAVEBNÍ KANÁL
A BAVORSKÁ NIVA

LIPENSKO

Čtvrtletník, lifestyleový turistický magazín z oblasti Lipenska, od Stožce po Rožmberk / Editor: Jiří Mánek / Šéfredaktor: Pavel Pechoušek / Korektury: Šárka Stoszková / Redakční rada: Adéla Černá (Černá v Pošumaví), Hynek Hladík (Prachatice), Šárka Stoszková (TSL), Jiří Mánek (TSL), Petr Studnička (Praha), Jan Straka (Vyšší Brod), Marie Šotolová (Boleticko, z.s.), Tereza Wilzingová (Frymburk), Jiří Falout (Lipno nad Vltavou) / Design a DTP zpracování: David Plouhar, MONELLO design atelier / Barevné korekce a retuš: Jiří Kořan / Inzerce: Jiří Mánek, tel.: +420 731 530 475, jiri.manek@tslipenska.cz / Objednávky: Šárka Stoszková, tel.: +420 725 372 630, e-mail: sarka.stoszkova@tslipenska.cz / Vydavatel a adresa redakce: Turistický spolek Lipenska, IČ: 05044791, Loučovice 51, 382 76 Loučovice, e-mail pro korespondenci: jiri.manek@tslipenska.cz, www.tslipenska.cz / Tisk: HEAT-TECH s.r.o. / Zima 2018, ročník 3 / Evidenční číslo: MK ČR E 22644 / ISSN: 2533-4514 / Přetisk a jakékoli šíření povoleno pouze se souhlasem vydavatele.

ZÁBAVA, RADOST, BEZPEČNOST – TAKOVÁ BUDE LETOŠNÍ SEZONA NA LIPNĚ

TEXT PAVEL PECHOUŠEK
FOTO LIBOR STANĚK
A LIPNOSERVIS

Více skvělé zábavy, bohatší program pro rodiny s dětmi, nové termíny příměstských táborů zaměřené i na snowboarding, na sjezdovce dvě unikátní skicrossové tratě propojené tunelem. Předsezónní investice včetně nové restaurace Energo a zrekonstruované U Yettiho a vylepšeného zasněžovacího systému přesáhly 22 milionů korun. Taková bude zimní sezóna ve Skiareálu Lipno.

Unikát: Dvě skicrossové tratě propojené tunelem

Tyto novinky jsou dalším významným krokem v upevňování pozice nejlepšího českého zimního střediska pro rodiny s dětmi. Nejvíce viditelnou přímo na svahu bude skicrossová dráha, která se už loni dočkala svého prodloužení.

lice. V lipenském skiareálu tito profesionálové pomáhají již druhým rokem.

Na sjezdovce lišáka Foxe ještě přibudou nové interaktivní prvky, které zvýší její atraktivitu a děti bude lyžování zase o něco více bavit. „Jedná se o slalomy, uměle vybudované terénní nerovnosti, na kterých se děti zhoupnou, pobaví,“ uvedl Smíšek.

„Reakce velkých i malých lyžařů byly nadšené. Proto jsme letos vybudovali druhou, paralelní skicrossovou dráhu. Obě tratě se navíc kříží několik metrů dlouhým tunelem, kterým budou lyžaři projíždět,“ uvedl mluvčí areálu Vojen Smíšek s tím, že takto koncipované tratě nemá žádné české středisko. Novou skicrossovou dráhou došlo také k navýšení počtu kilometrů sjezdových tratí ve Skiareálu Lipno na 12,2 km.

Obě trasy se budou lišit náročností. Jedna je navržena pro děti a druhá pro pokročilejší. Navrhla je společnost Freestyle Area, která má zkušenosti s přípravou různých snow a fun parků v celé repub-

Důraz na bezpečnost

V rámci maximální bezpečnosti lyžařů bude také na svahu více pasivních bezpečnostních prvků – oplůtky, matrace. Na lanové dráze Lipno Express navíc přibýly ochranné rámy pro děti.

Stejně jako v minulém roce bude na bezpečnost dohlížet také Skipatrola složená ze zdejších nejzkušenějších instruktorů, kteří tvoří největší lyžařskou školu v celé České republice. „Celou zimu se o vás bude starat zhruba 200 vyškolených instruktorů,“ říká Vojen Smíšek.

Rozšířená je i nabídka příměstských táborů, kdy rodiče svěří své děti do péče zdejších instruktorů

a ti je budou vyučovat lyžování i tomu, jak se chovat na svahu. „Příměstské tábory jsou plánované o lednových sobotách a také během jarních prázdnin. Nově je v programu snowboardový turnus,“ informuje Smíšek.

Skibus z ČB za 17 Kč

Skiareál Lipno je dopravně nejdostupnějším lyžařským střediskem na jihu Čech. Vedle toho, že je areál přístupný po udržované silnici, tak se sem mohou lyžaři dostat i alternativními způsoby, které provozovatel podporuje.

„Pro lyžaře jsme připravili pravidelný skibus z Českých Budějovic, kde mohou děti do 18 let, studenti a senioři na 65 let využít dotované jízdné. Z Budějovic na Lipno se tak dopraví za pouhých 17 korun. Navíc každý po předložení jízdenky získá 30 % slevu na jednodenní skipas,“ uvádí Smíšek.

Stejnou slevu na skipas získají také ti, kteří využijí vlakové spoje ČD Yetti z Tábora a z Českých Budějovic. K těm bude na nádraží zajišťovat Skibus lišáka Foxe, který je zdarma a propojuje klíčová místa po Lipensku od Frymburku po Vyšší Brod.

Výhodnější lyžování s Lipno.card

S kartou hosta Lipno.card mohou hosté ve Skiareálu Lipno lyžovat o 20 % výhodněji. Tato nabídka platí pro skipasy od 2 dnů a více. Kartu získají od vybraných ubytovatelů zdarma jako bonus, nebo ji mohou zakoupit v Infocentru Lipno za 149 Kč. Čerpat mohou i další výhody, například jízdu zdarma Stezka busem ke Stezce korunami stromů.

Výhodně na večerko

Na večerní lyžování bude platit pravidlo 3+1, tedy, že čtvrtý bude lyžovat zadarmo. „Výhodná nabídka je ideální například pro čtyři kolegy z kanceláře. Domluví se, za 50 minut jsou na Lipně a příjemnou večerní lyžovačku můžou vyměnit za návštěvu fitness centra,“ uvedl Smíšek.

Jako každoročně investoval areál i do modernizačních technologií pro tvorbu sněhu. Ty jasně podpoří efektivitu a optimalizaci lipenského sněhového hospodářství. „Díky novým technologiím ušetříme vodu potřebnou při výrobě sněhu. Navíc jsme zefektivnili jeho distribuci a správné rozložení na sjezdové tratě,“ uzavírá Smíšek.

Nová restaurace Energo a vylepšená U Yettiho

Významné investice směřovaly do gastronomických provozů. Lyžaři se mohou těšit na nově vybudovanou restauraci Energo přímo na vrcholu areálu. Restaurace s kapacitou 260 míst nabídne atraktivní prostředí, na které jsou hosté zvyklí z alpských středisek, a také velkou terasu s výhledem na sjezdovky a jezero. Zrekonstruovaná je také oblíbená restaurace U Yettiho. Rozšířený interiér a terasa pro 250 hostů bude ve stylu horské chaty.

SVĚTOZNÁMÁ CESTOVATELKA CHRISTINA TAN SE ZAMILOVALA DO FRYMBURKA

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO JIŘÍ MÁNEK A CHRISTINA TAN

Tři říjnové dny a noci strávila na Lipensku světová cestovatelka a královna Instagramu Christina Tan. Traveler influencerka z indonéské Jakarty známá jako Luxury královna Instagramu se žíví cestováním po celém světě. Místa, která navštíví propaguje na svém instagramovém profilu. Její fotky se pravidelně objevují na těch nejvlivnějších instagramových platformách a vídají je desítky milionů lidí, kteří se následně podle ní rozhodují, kam pojedou na dovolenou.

"Loni jsem na cestách strávila celkem osm měsíců z roku. Věnuji se své práci profesionálně již pět let a ještě pět let bych to chtěla vydržet," říká Christina Tan. Její fanoušci žasnou nad jejími fotografiemi se scenériemi turistických destinací, které navštívuje po celém světě. Nad luxusem hotelů, ve kterých bydlí, se až tají dech, ale při jejím povídání je evidentní, že její práce rozhodně není snadná a už vůbec se nedá nazvat dovolenou, jak by se nezasvěceným mohlo zdát. Je neustále na cestách, v letadlech, ve vozech taxi služby, stále balí kufry. Na východy Slunce vstává ve 4 ráno a chodí spát po půlnoci. Mezitím upravuje fotografie, které sama nafotí a vystavuje je na Instagramu. Když nefotí, tak natáčí a dělí se o své zážitky se svými fanoušky, se kterými neustále komunikuje. "Je to hodně náročné a není to pro každého. Musíte dobře vypadat, udržovat se v kondici, dobře fotit, ovládat marketing a hlavně komunikační dovednosti. Jsem zapnutá 24 hodin, 7 dní v týdnu," říká Christina.

„Christina je v každém směru naprostý profesionál. Všechno co dělá, i když se to na první pohled nezdá, je naprosto dokonalé. Pořád dobře vypadá, dobře mluví, skvěle fotí, řídí dron a efektivně si organizuje čas i lidi kolem sebe. V každé vteřině dne je dobře naladěná, velmi mile a přitom na úrovni s velkým světovým přehledem komunikuje se svým okolím a není to žádná Barbína," uvedl Jiří Mánek z Turistického spolku Lipenska, který ji na cestě doprovázel.

Jako přírůbek jejího instagramového vlivu lze použít slova odborníka na influencer marketing Tomáše Kadlece: „Kdybychom instagramové influencerky, kteří pracují v cestovním ruchu, přirovnali k fotbalistům, tak pokud bychom sestavili nejlepší fotbalovou jedenáctku světa, byla by v ní zcela určitě i Christina Tan." Christina má na svém instaprofilu přes půl milionu fanoušků, kteří často kopírují své dovolenkové trasy, podle tipů jejich oblíbenkyň. Během

své návštěvy Christina bydlela dva dny v hotelu Relax v Dolní Vltavici a den v hotelu Maxant ve Frymburku. Navštívila například Vítkův Hrádek, Stezku korunami stromů v Lipně nad Vltavou. Komunikovala s místními, poskytovala interview médiím. Hodně času strávila ve Frymburku, kde se jí minule moc líbilo, odtud vyrazila na plavbu partnerem se společností Lipno-Line.

Letos dokonce začala uvažovat o koupi domečku přímo ve Frymburku. „Je to tady moc krásné. Mám ráda lipenské klima a podzimní barevnou atmosféru. Frymburk mi připomíná rakouský Hallstatt, který mám také moc ráda," uvedla Christina.

Asi půlden byla v Rožmberku nad Vltavou, kde se setkala se starostkou Lenkou Schwarzovou a fotila i z věže Jakobínka. Při její loňské návštěvě se její snímky Rožmberka nad Vltavou objevily na nejvlivnějších turistických instagramových platformách světa, ve společnosti fotografů New Yorku, Moskvy, Paříže, Barcelony, egyptských pyramid v Gíze, italských Benátek či německého zámku Neuschwanstein. Prohlédlo si je najednou více než 10 milionů lidí. „Christina tu byla již podruhé a víme, že se zase vrátí. Již nyní s sebou vzala sestru a svého kamaráda, fotografa z Kypru Kenana Hürdenize, který je velmi uznávaným fotografem a jeho vliv na fanoušky je přinejmenším takový, jako Christiny," uvedl Mánek.

„Díky nim již nyní oslovujeme statisíce a miliony turistů a vše bude gradovat výstavbou dopravního letiště v Českých Budějovicích, které se pro nás již brzy stane zásobárnou zahraničních klientů, kteří si přijedou užít to, co naši milí influencerky již dnes servírují na svých Instagramech. Na jejich programu se nyní podílelo asi 30 lidí a partnerů z Turistického spolku Lipenska, ale hýčkat si tyto skvělé profesionály je pro nás to ta nejlepší investice do budoucnosti," uzavírá Mánek.

Letos dokonce začala uvažovat o koupi domečku přímo ve Frymburku. „Je to tady moc krásné. Mám ráda lipenské klima a podzimní barevnou atmosféru. Frymburk mi připomíná rakouský Hallstatt, který mám také moc ráda," uvedla Christina.

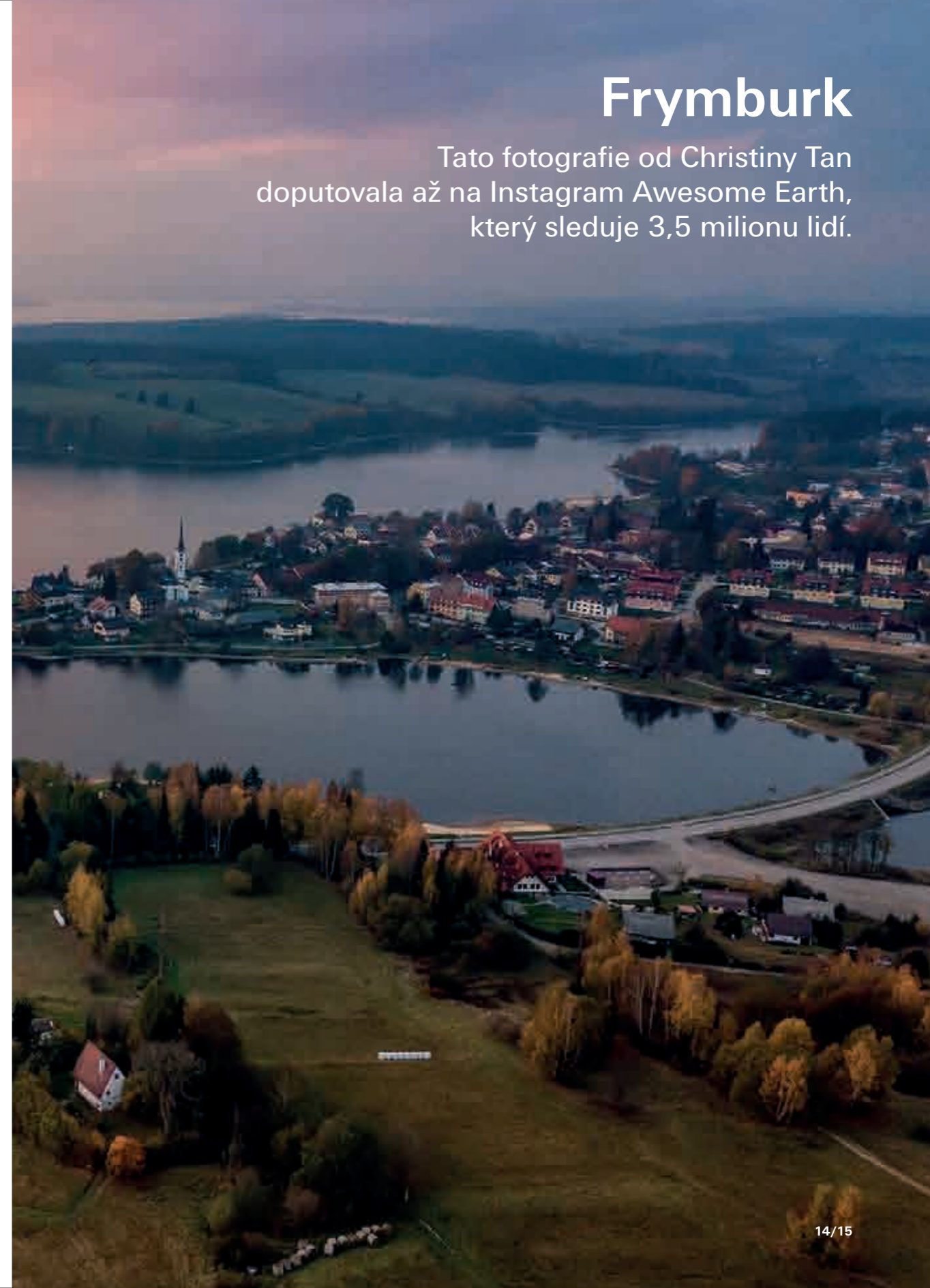

Christině během pobytu na Lipensku dělal společnost její kamarád, fotograf z Kypru Kenan Hürdenize.

Frymburk

Tato fotografie od Christiny Tan doputovala až na Instagram Awesome Earth, který sleduje 3,5 milionu lidí.

LIŠÁK FOX CHYSTÁ PRO MALÉ LYŽAŘE NOVÝ PROGRAM ZAMĚŘENÝ NA POHÁDKY

TEXT VOJEN SMÍŠEK FOTO LIPNOSERVIS

Animační programy pro nejmenší lyžaře, bohatá nabídka plná pohádek a poučení – to je novinka, kterou připravil provozovatel lipenského lyžařského areálu na tuto zimu. Scénář programů chystá lišák Fox, který se představí i v hlavní roli.

Více zábavy pro děti přímo na svahu chystá před začátkem letošní sezóny skiareál v Lipně nad Vltavou. Novinkou budou animační programy - veselý a zároveň poučný pohádkový program, ve kterých bude hrát hlavní roli maskot areálu, oblíbený lišák Fox. Jde o navázání na úspěšné léto, kdy se animační programy staly velice vyhledávané.

„Za sebe mohu slíbit, že tolik legrace a pohádek jako Lipno plánuje tuto zimu, jsme ještě neviděli,“ uvádí mluvčí areálu Vojen Smíšek.

Provozovatel bude navíc během celé zimy z preventivních důvodů klást maximální důraz na bezpečnost na sjezdovkách. Instruktoři nebudou spoléhat na rodiče a pravidla toho, jak se chovat na svahu, budou dětem vštěpovat přímo v terénu.

„Chceme děti učit hrou. Měly by si osvojit pravidla FIS 10. Máme ověřeno, že 90 procent lidí, kteří přijedou k nám na hory je nezná. Všude na svahu jsou vyvěšená, upozorňujeme na ně, ale není to nic platné,“ uvádí koordinátorka animačních programů Kateřina Bečičková s tím, že takto si děti důležitá pravidla osvojí hned od mala. „Ta nejdůležitější pravidla se stala součástí hry. Malí diváci získají informace tou nejpřirozenější formou,“ doplnila Bečičková.

V praxi to bude vypadat tak, že mezi dětmi, které se budou učit lyžovat ve Fox parku se objeví lišák Fox a ten dětem ukáže něco, co je na sjezdovce zakázáno. Děti ho opraví a řeknou, jak má situaci řešit správně.

Toto se bude opakovat každé dvě hodiny.

Právě na bezpečnost přímo na svahu se chce společnost Lipnoservis od tohoto roku ještě více zaměřit. Přibudou tak nové zábrany nebo oplůtky.

V rámci animačních programů je také připravené zbrusu nové divadelní představení O dvanácti měsíčkách, které se bude hrát každou sobotu odpoledne přímo na sjezdovce. V hlavních rolích se představí Kateřina Bečičková a lišák Fox.

„Nepůjde o tradiční ztvárnění této pohádky, bude ale mnohem veselější a přizpůsobená lipenským pod-

mínkám. Délka představení bude zhruba 30 minut,“ uvedla Bečičková.

Stejně jako v minulém roce se bude na sjezdovce konat tzv. Vítání, při kterém v neděli v 19 hodin večer přijíždí na sjezdovku na rolbě lišák Fox se světlicí v ruce a vítá děti, které si za ním přijeli zalyžovat. Hrají se soutěže o zajímavé ceny. V úterý a ve čtvrtek se bude konat tradiční bobování s lišákem Foxem. Fox bude také na sjezdovce každou hodinu, kdy bude s dětmi dělat rozcvičky. Odpoledne budou na programu animační programy, kdy se budou děti přetahovat, stavět pevnosti, v plánu je i koulování.

Pokud nebude lišák ve Fox parku, bude pro děti připravený ve své chýši, kde se děti mohou zastavit a odpočinout si při dlouhé jízdě po Školní sjezdovce.

10 pravidel FIS pro chování na sjezdových tratích shrnují to, jak se mají lyžaři na sjezdovce chovat. Jsou to mezinárodně uznávaná regule, která platí na sjezdovkách po celém světě.

1. Ohled na ostatní lyžaře
2. Zvládnutí rychlosti a způsobu jízdy
3. Volba jízdni stopy
4. Předjíždění
5. Vjíždění a rozjíždění
6. Zastavení
7. Stoupání a sestup
8. Respektování značek
9. Chování při úrazech
10. Povinnost prokázání se

Maskot lipenského areálu oblíbený lišák Fox.

V Lipně je vyhlášená lyžařská škola, která je největší v České republice

HIKO DEVILS EXTREME RACE 2018

TEXT PAVLÍNA ZÁSTĚROVÁ A PAVEL PECHOUŠEK FOTO PAVLÍNA ZÁSTĚROVÁ

Devils Extreme Race znamená víkend plný pádlování na nejkrásnějším úseku řeky Vltavy - Čertových proudech. Jde o nejtěžší dostupný přírodní rafting v ČR. Mistrovství Evropy a finále evropského poháru v extrémním kajakingu. Mezinárodní závod v disciplínách slalom, sprint, kajak-cross a team race. Letos se konal 12.ročník.

Řečiště je zaplněno mohutnými balvany s charakteristickými erozními projevy jako vymleté "obří hrnce" v balvanech. V minulosti se tady valily v době jarního tání divoké masy vody přes mohutné balvany.

Sjezd rozbouřených peřejí, Čertových proudů, vysokého stupně obtížnosti pod hrází lipenské přehrady patří na konci srpna k tradičním výzvám pro české vodáky. Divoké a romantické území vzniklo rozpukáním a erozí částí mohutné Čertovy stěny, která se tyčí nad řekou. Řečiště je zaplněno mohutnými balvany s charakteristickými erozními projevy jako vymleté "obří hrnce" v balvanech. V minulosti se tady valily v době jarního tání divoké masy vody přes mohutné balvany. Dnes zde neprotéká mnoho vody, protože většina je jí vedena podzemním kanálem z Lipenské vodní nádrže k vyrovnávací nádrži Lipno II. Více vody tudy proudí pouze při jejím vypouštění z přehrady nebo při vodáckých závodech.

Právě v tu dobu se zde koná Devils Extreme Race. Jedná se také o víkend plný skvělých kapel a jiné zábavy jako například stále oblíbenějšího turnaje v páce. Samotný závod byl letos nadupaný těmi nej kvalitnějšími závodníky. Na startu byli kromě Čechů

a zástupců ostatních tradičních evropských států k vidění například také kajakáři z Ekvádoru, Kostariky, Nového Zélandu nebo Argentiny.

Celkové pořadí se určilo součtem výsledků všech tří závodů – kvalifikace, kayakcrossu a dlouhého závodu neboli Dam To Dam. Kayakcross měl opět start o několik metrů výš než předešlé roky, jelo se po čtyřech lodích a trať byla pro zpestření doplněna dotykovým bannerem v úvodní části tratě. Celkem si nejrychlejší kajakáři a kajakářky tohoto víkendu rozdělili 1 000 €.

Jako každý rok se pořadatelé snaží, aby si během Devils víkendu přišel na své každý. Nabitý závodní den a bohaté ceny pro ty největší sportovce a pořádná party a koncerty pro ty, kdo se do Loučovic jezdí především pobavit. V sobotu se o zábavu postaraly kapely Až Napříš A Uschne, Tabaskar a energií překypující kapela MoveBreakers. Po loňském úspěchu se i letos konal turnaj v páce.

Součástí víkendu jsou i populární závody v páce

ZIMNÍ SPORTY PRO NÁROČNÉ

TEXT ADÉLA ČERNÁ FOTO PETR BENEŠ, ADÉLA ČERNÁ A EVA VODIČKOVÁ

Stejně jako je s létem spojeno plavání a vodní sporty, v zimě se spousta z nás věnuje lyžování, bruslení, či běhu na lyžích. Zima a sníh však skýtají skvělé podmínky i pro další zimní sporty, o kterých jste možná již slyšeli, nebo pro vás budou absolutní novinkou.

Zamrzlá hladina Lipna nabízí celou řadu možností nezvyklého sportovního vyžití. Řada ze sportů je velice mladých, nezvyklých a adrenalinových. Čtenář zde ale najde bohatou dávku inspirace.

Lední jachting se právě řadí mezi adrenalinové sporty. Jezdec leží v malém kokpitu opatřeném plachtou, kormidelní pákou a třemi ledními noži. V případě optimálních podmínek se taková lední jachta

pohybuje v řádech několika desítek kilometrů v hodině. Začít s ledním jachtingem již vyžaduje zkušenosti z klasického jachtingu. V půjčovně Lipno naplno v kempu Jestřábí je k dispozici malá začátečnická lední jachta určená pro všechny, kteří chtějí zažít pocit rychlé jízdy na ledových nožích.

Nordické bruslení je sport vhodný pro všechny vytrvalé sportovce, výletníky a ty, kteří mají rádi dobrý

pocit z najetého množství kilometrů. Bruslařská technika je trochu odlišná od té na klasických bruslích, protože při nordicskating (jak se sport nazývá v originále) využíváte výrazně delší nože. Ty obouváte na běžkařské boty prostřednictvím vázání, které je shodné s tím na běžeckých lyžích. Pro pohyb na takových bruslích využíváte běžecské hole. Rychlosti, kterých na takových bruslích dokážete dosáhnout, jsou opravdu závratné.

Snowkiting, nebo chcete-li, také icekiting jsou zase sporty, při kterých kromě snowboardu, lyží nebo bruslí využíváte tažnou sílu draka (jakéhosi padáku), se kterým jste spojeni trapézem. Draka krotíte prostřednictvím šňůr a hrazdy, jimiž určujete nejen směr, ale i jeho výkon. Povořit se tak můžete i na plochém zamrzlém lipenském jezeře, stačí vám jen dostatečná síla větru, řádově i pouhé 3 metry za vteřinu.

Klasické bruslení nebo lední hokej asi netřeba představovat, pocit z prvního postavení se na brusle si vybaví kdekdo, někteří si dokonce mimoděk přejdou po bolavé kostrči. Je tu však jeden sport, který v sobě spojuje hned několik variant zimních radovánek. Opomeňme teď stavení sněhuláka nebo sjíždění svahů na saních či bobech. Novým, v Česku zatím velmi nevědním sportem je windboarding.

Windboard je velmi nezvyklá kombinace snowboardového prkna a windsurfové plachty. Odtud nic-

méně windboarding získal své jméno. V případě, že pláně či led není pokryt sněhem, lze místo „snowboardu“ osadit plachtou i speciálně vyvinuté prkno s ledními noži. Když vám zafouká ten správný vítr, zmizíte z místa startu opravdu velmi rychle. V rychlostech dosahovaných na ledních nožích, se windboard může hravě rovnat s lední jachtou. Adrenalinem nasycená atmosféra se dá v tu chvíli doslova krájet. Jistě chápete, že ježdění na sněhu je pak o něco bezpečnější, i když rychlosti dosáhnete také velmi ostré.

Jízda na windboardu vypadá velmi jednoduše, díváte-li se na již zkušeného jezdce. Ti, kteří za sebou mají praxi buď z windsurfingu, snowboardingu nebo ještě lépe obou těchto sportů, jsou jednoznačně ve výhodě. Chytit tu správnou rovnováhu, umět nastavit plachtu a nebát se správně zaříznout „prkno“ už totiž vyžaduje buď nějaké zkušenosti, nebo porci té správné odvahy. Když ale vyzkoušíte tuto novinku, otevřou se vám nové možnosti, jak trávit volný čas na zamrzlém lipenském jezeře.

Ještě těch zimních sportů nemáte dost? Pak nezbyvá nic jiného, než nabídnout vám otužování a koupání v ledové vodě, o kterém se píše na jiném místě tohoto časopisu. Všechny zmíněné sporty i koupel v ledové třísti si můžete po celou zimu vyzkoušet v půjčovně Lipno naplno v kempu Jestřábí v Černé v Pošumaví. Více na: www.lipnonaplno.cz

MEZI SKALAMI A KAMENNÝMI MOŘI ZA ÚŽASNÝMI VÝHLEDY Z HORY LUČ

TEXT JIŘÍ MÁNEK FOTO JIŘÍ MÁNEK, DANA HOLUBOVÁ

Vyznavačům pěší turistiky doporučujeme prima výlet za skvělými výhledy – 9 kilometrů dlouhý okruh vedený přes vrchol hory Luč (933 m. n. m.). Hora se nachází v Národní přírodní rezervaci Čertova stěna a Luč a tyčí se nad Loučovicemi. Na vrchol Luče lze vystoupat buď přímo z Loučovic nebo z Lipna nad Vltavou. My vyrazíme po modré turistické značce a zvolíme start v Loučovicích.

Je zapotřebí se připravit na to, že první část výletu bude trasa rychle stoupat nahoru. Za prvních 2,5 kilometru vystoupáte o 250 výškových metrů. To ale není nic, co by se bez obtíží nedalo zvládnout. Odměnou za výstup pak bude zbytek trasy již jen z kopečka dolů. Hned při vstupu do lesa vás na okraji Loučovic přivítají první mohutné skalní útvary, které vás budou doprovázet celou cestu po svazích Luče. Jedná se o takzvané skalní mrazové sruby, někde skalní hradby, ale i o izolované skály a volně ležící obří kameny. V území se také vyskytuje fascinující balvanové moře. Celé toto divotvorné kamenné přírodní divadlo vzniklo uprostřed lesů dlouhodobým přírodním procesem zvaným mrazové zvětvávání. To je způsobeno střídavým mrznutím a táním vody. K mrazovému zvětvávání dochází tak, že při změně skupenství tekuté vody v tuhý led voda zvětšuje objem až o 9%. Mrazem z vody vznikají ledové klíny, které pak dokážou lámat i celé skály.

Ještě před vrcholem Luče na vás čeká skalka s výhledovou plošinou, na kterou ale musíte vyšplhat po žebříku. Odměnou za zdolání skalky je fantastický výhled západním směrem na lipenskou vodní nádrž. Další úžasný výhled se pak naskýtá až za vrcholem Luče, tentokrát východním směrem. Od vrcholu vás pak vede modrá značka podél rozsáhlých skal svahem dolů, až na asfaltku. Od asfaltky pak pokračuje cesta přes louku a po lesní cestě téměř po vrstevnici až do Lipna nad Vltavou. Z Lipna zpět do Loučovic doporučujeme jít přes přehradní hráz, kolem informačního centra vodní elektrárny a po zelené turistické značce podél Vltavy až do Loučovic. Doba trvání výletu záleží na tom, jak se budete chtít kochat přírodou, skalisky a báječnými výhledy. A tak na okruhu můžete strávit třeba jen hodinu a půl nebo také celý půl den. A když si v Lipně nad Vltavou v některé z restaurací dáte ještě dobrý oběd, pak máte postaráno o velmi příjemnou zábavu na celý den. Tak si to hezky užijte!

Flóra

Rezervace leží v oblasti květnatých bučin, ovšem s převládajícím smrkem. Lesy jsou zde hojně prostoupeny skalními bory s borovicí lesní, četné jsou i břízy, místy javory. Ale jsou zde také místa bez lesa. A nejedná se jen o bezlesé kousky, kde byl les odtěžen, protože ho napadl kůrovec, ale i o zcela přirozená bezlesí, kde převažují krásná lišejníková a mechová společenstva. Část východních svahů Luče pokrývají jedliny, kde se vyskytuje les se zastoupením jedle až 25%. Pro milovníky květeny je zde atraktivní výskyt nízkého stále zeleného keříčku vřesovce pleťového, který dorůstá 20–50 cm a vyznačuje se krásným růžovým květem v období duben až červen. Hojná je zde také výrazná kapradina hasivka orličí.

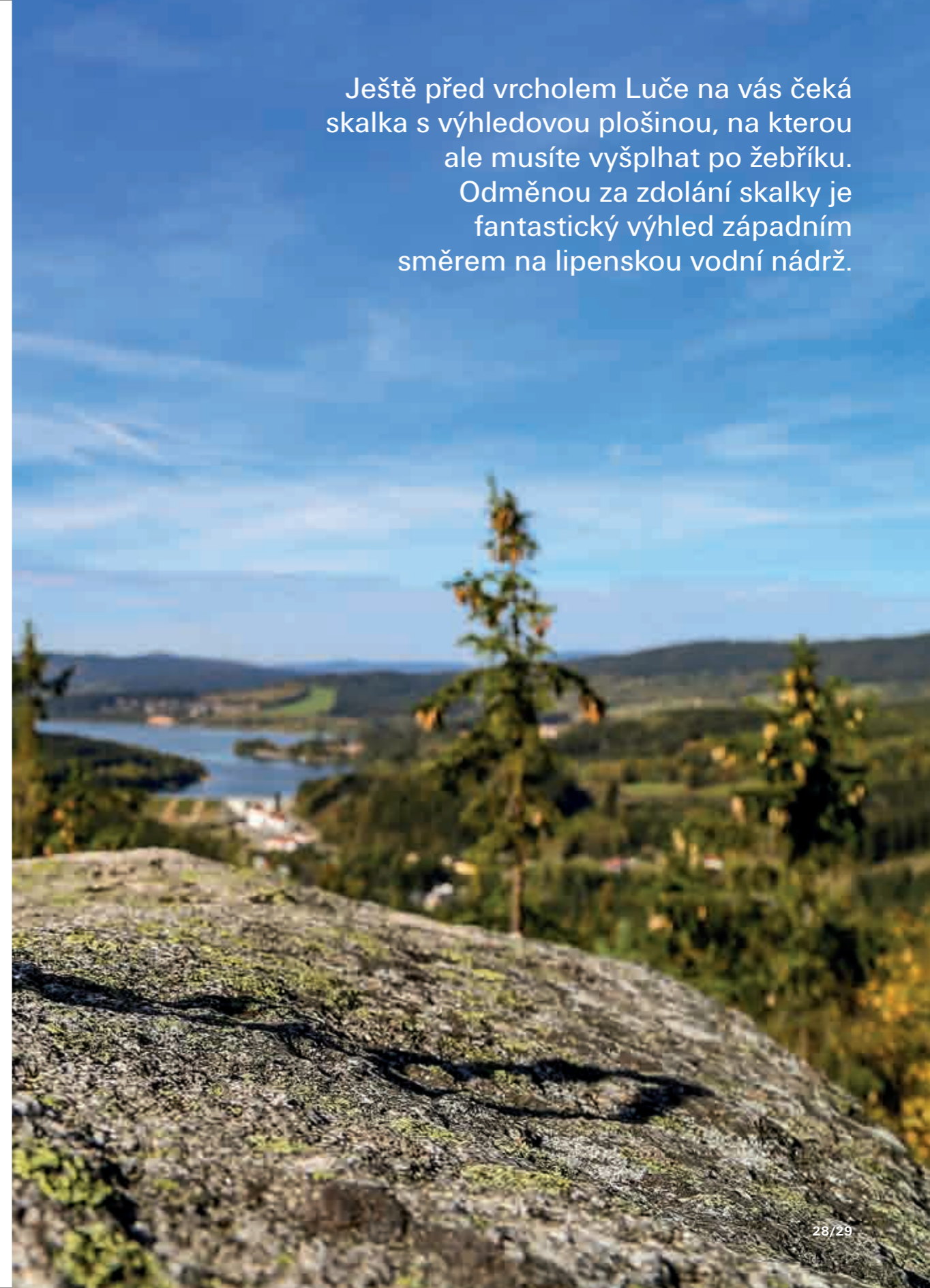
Fauna

V lesních porostech rezervace hnízdí především běžné lesní druhy ptáků. Mezi nejpočetnější patří pěnkava obecná, červenka obecná, sýkora uhelníček a bučníček menší. Pro porosty reliktních borů na skalních sutích je charakteristická přítomnost rehka zahradního. Rezervace je také tradičním hnízdištěm výra velkého.

Ještě před vrcholem Luče na vás čeká skalka s výhledovou plošinou, na kterou ale musíte vyšplhat po žebříku. Odměnou za zdolání skalky je fantastický výhled západním směrem na lipenskou vodní nádrž.

V HORNÍ PLANÉ SE CHYSTÁ SRAZ PŘÍBUZNÝCH ADALBERTA STIFTERA

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO PAMÁTNÍK RODNÉHO DOMU ADALBERTA STIFTERA

V Horní Plané se chystá setkání příbuzných zdejšího nejslavnějšího rodáka, česko-rakouského básníka, spisovatele, malíře a pedagoga Adalberta Stiftera, který si vysloužil přívlastek básník Šumavy. Sraz příbuzných básníka jehož tvorba je stále aktuální svou kritikou vyhrocených vztahů mezi národy a citlivým vztahem k šumavské přírodě, se bude konat na podzim roku 2020.

Autorkou myšlenky setkání je Lenka Hůlková, která pracuje jako kustodka v Památníku-rodném domě Adalberta Stiftera v Horní Plané. Památník je pobočkou Regionálního muzea v Českém Krumlově

Podle jejích slov navštívila Stifterův památník již celá řada lidí, kteří zde svůj příbuzenský vztah zmínili. „Děje se to každý rok. Ty vazby na rodinu Adalberta Stiftera jsou různé, v některých rodinách je to spíš jako legenda. I s takovými rodinami jsme i dále v kontaktu. Čekáme, že by se srazu mohlo zúčastnit zhruba 100 příbuzných, kteří žijí u nás, v Rakousku a v Německu, ale je možné i jinde, například v zámoří,“ uvedl Lenka Hůlková.

Letos v létě se ve Stifterově rodném domě setkala například s Janem Štíferem, novinářem a publicistou z Českých Budějovic, jehož rod také pochází z Horní Plané. „Adalbert neměl žádné děti, nikdo z nás nemůže být jeho potomkem. Ale máme s ním společné homoplánské předky. Kdykoliv dorazím do Horní Plané, mám pocit, že jsem tak trochu doma,“ říká Jan Štífer. Rodinná vazba se promítla do jeho profese, pokračuje v tradici – píše knihy, letos mu vyšel román Sběratel sněhu z česko-německého prostředí.

Stifterův fenomén je v Horní Plané silně zakořeněný, je zde celá řada dalších památek či míst, které nesou Stifterovo jméno. Například lesopark, pomník, smrk. Řada pamětihodností je samozřejmě s jeho jménem spojená.

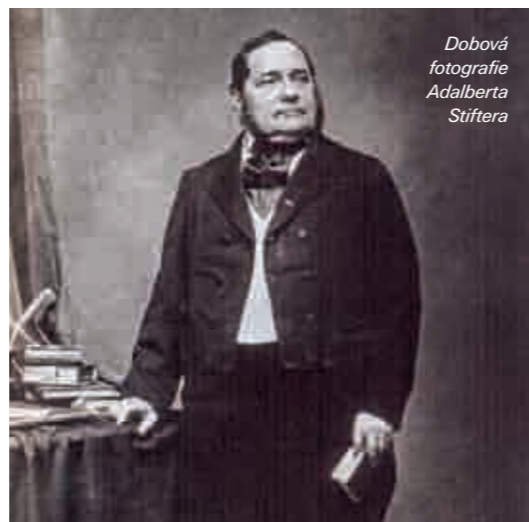
„Je to náš nejvýznamnější rodák a my jsme na něj stále pyšní. Snažíme se o to, aby byl jeho odkaz stále živý a aby na něj další generace lidí, a to nejen z Horní Plané, nikdy nezapomněla,“ uvedla Hůlková.

„Adalbert Stifter je ikona celého regionu Lipenska. Je pro nás i pojítkem pro mnohá partnerství v zahraničí, protože Adalbert Stifter spojoval národy Čechů, Rakušanů a Bavoráků. Má řadu pomníků u nás, v Rakousku i v Německu. Jsou po něm pojmenované školy, spolky. Loď tohoto jména každé léto vozí turisty na Lipně. Setkání širokého příbuzenstva je skvělým důkazem, že obrovský odkaz rodáka z Horní Plané funguje i dnes a dále spojuje národy,“ uvedl Jiří Mánek předseda Turistického spolku

Lipenska, který se stará o rozvoj cestovního ruchu od Stožce po Rožmberk.

Některé další pamětihodnosti v Horní Plané a v okolí:

- Lesopark Adalberta Stifteras pomníkem
- Stifterova stezka
- Obelisk nad Plešným jezerem
- Pamětní deska na budově školy v Horní Plané
- Pomník Adalberta Stiftera ve Frymburku
- Vítkův Kámen
- Muzeum Adalberta Stiftera v usedlosti Rosenberger Gut (obec Neureichenana bavorském úpatí Třístoličnicku)
- Muzeum Adalberta Stiftera v rakouské obci Schwarzenberg amBöhmerwald

Dobová
fotografie
Adalberta
Stiftera

Nahoře: Dobová fotografie rodiny Adalberta Stiftera
Dole: Rodný dům Adalberta Stiftera dnes.

LIPNO ICE MARATHON 2019, POBĚŽÍ SE OPĚT NA LEDU?

TEXT ADÉLA ČERNÁ FOTO VÁCLAV PANCER

Lipenský Ice Marathon se bude konat 9. února 2019 již po čtvrté. Jakou trať nabídne tentokrát, zatím netuší ani organizátoři. Vše záleží na počasí. Pokud hladinu jezera pokryje led, závodníky potěší pravá ledová výzva. V případě, že bude opět rekordní teplo, poběží se po souši. Na všechny varianty jsou však již pořadatelé dobře připraveni.

„V minulých ročnících nás počasí opravdu prověřilo a připravilo dokonale. Závod se konal již ve všech svých variantách. V prvním ročníku, kdy byly rekordně vysoké teploty a Lipno vůbec nezamrzlo, se běžela celá trať po souši. V roce 2017 naopak zima udeřila v plné šumavské síle a Lipno pokryl led místy až dvacet centimetrů silný a závodníci tak absolvovali celý závod po ledu. Naplnila se i freestylová kategorie. Vloni pak byla zima sice parádní a hladina jezera byla pokrytá ledem, ne všude byl však dostatečně bezpečný na to, aby unesl sportovce a nehrozilo tak jejich prolomení. Loňská trať tedy vedla kombinovaně po souši i po

ledě,” uvedl Petr Beneš, otec myšlenky pořádání Lipno Ice Marathonu a organizátor akce, která se každoročně koná v kempu Jestřábí v Černé v Pošumaví.

Jaký typ trati byl mezi závodníky ten nejoblíbenější? Který si pochvalovali nejvíce? Někdo byl rád, když mohl celý maraton absolvovat po souši, jak tomu bylo v prvním ročníku. Závod to byl veskrze náročný, nezřídka se totiž trať vinula kolem bažinatých a podmáčených úseků, kdy se závodníkům bořily nohy nejen do písku, ale i rašelin a mokřad. Překonávat museli dokonce vodní příkop a v jednom úseku trati i provizorně zbudovanou lávku nad

přítokem do jezera. Závod si ale sportovci pochvalovali jako nevšední, syrový, unikátní a hlavně ojedinelý terénem a krajinou, ve které se konal. Běžci kvitovali mimo jiné i nevšední výhledy do okolí.

Druhý ročník byl přesně takový, jak jej organizátoři slibují. Led byl silný dostatečně, aby unesl i dav běžců, mrzlo, až praštilo a v průběhu závodu trať pokryla i typická lipenská mlha, která závodníkům pěkně zkomplikovala život. Terén byl pro nohy opravdu krušný. Led byl hrbolatý a tvrdý, takže si spousta borců v cíli stěžovala na bolesti nohou. Spokojeni však byli maximálně. Závod splnil očekávání, byl pravý, lipenský, ledový.

Třetí ročník pak odměnil všechny vytrvalé sportovce a především ty, kteří se na Lipno Ice Marathon vracejí pravidelně. Trať byla vedena částečně po souši, částečně po ledu. „Pro maratonskou vzdálenost to vycházelo cirká půl na půl, terén byl ale rozhodně opravdu výživný, běžce jsme vytáhli i na kopec, aby měli příležitost pokochat se lipenskou krajinou,” komentoval profil trati Beneš. Vzhledem k tomu, že se trať běží s otočkou, vyhlídku tak běžci absolvovali dvakrát. V cíli si nicméně pochvalovali pestrost trasy. Setkali se s přeběhy z ledu na souš, prověřili své síly v kopcích, na strništích a příkopech, užili si zasněžené cesty ponořené v lesích,

ale i adrenalin spojený s ledem, který pod jejich nohama pracoval, vlnil se a praskal.

Trať však byla vyvedena s ohledem na bezpečnost účastníků, ta je pro organizátory každoročně prioritou. „Naším cílem je vždy připravit závod, který naplní očekávání našich závodníků, nechceme ale riskovat jejich bezpečnost, stavbu trati tak konzultujeme s hasiči z Frymburku, Černé v Pošumaví i vodními záchranáři z Budějovic.“ vyjádřil se k závodu Beneš.

Co nového si organizátoři připravili pro rok 2019? „Potěšíme především rodiny, přidali jsme kategorii

pro rodiče s dětmi. Závod si tak užije opravdu celá rodina. Chceme v dětech a mladých lidech pěstovat zájem o sport a společné trávení volného času v kruhu rodiny. V dnešní uspěchané době plné sociálních sítí, chceme ukázat, že sportovat venku, v krásné krajině a se svými blízkými je ten největší zážitek, který si uchováte ve vzpomínkách opravdu po celý život. Proto přijďte, otestujte svou výdrž a pokořte lipenskou zimu!“ Zve všechny sportovce do čtvrtého ročníku Lipno Ice Marathonu Petr Beneš.

www.icemarathon.cz

OTUŽOVÁNÍ MI ZMĚNILO ŽIVOT

TEXT ADÉLA ČERNÁ FOTO PETR BENEŠ

Krajina leží pod sněhem, lipenskou přehradu pokrýl led a po rozlehlé ledové pláni se honí sněhové vločky. Jindy se zas sníh a led třpytí, jako by vodní hladinu pokrýl koberec posetý démanty, slunce hřejivě hladí po zmrzlé tváři a kopce na protější straně jezera se tyčí v ledové kráse. Obloha je modrá, bez mráčku a mráz je tak o něco snesitelnější.

Mohu říct, že mi otužování změnilo život. K lepšímu samozřejmě. K této aktivitě mě přivedl kamarád, který plaval ve stejném klubu, jako já. Dálkovému plavání jsem se věnovala již nějakou dobu a pomalu jsem se začínala poohlížet po nějakém novém zážitku.

Všechno začalo tím, že jsme prostě jen chodili plavat do rybníku bez ohledu na to, jaké bylo zrovna počasí. Voda se postupně ochlazovala, až dosáhla pouhých několika stupňů nad bodem mrazu. Ani jsem to nepostřehla a vlastně se ze mě stal zimní plavec. Dokázala jsem v takové vodě vydržet i dvacet minut. Návrat k normální tělesné teplotě byl krušný, to nepopírám, ale zážitky to byly opravdu nevsední. K plavání v takto studené vodě jsem přivedla i kamarádku, sama bych si do ledové vody netroufla. Takové byly moje začátky.

Dnes, možná právě proto, že bydlím na břehu lipenské přehrady, je pro mě celoroční plavání takřka samozřejmostí. Přiznávám, že nyní si už na delší vzdálenosti беру do takto studené vody neopren a o zimním plavání, které se provozuje pouze v plavkách, nemůže být ani řeči, ale i tak je to skvělý otužilecký zážitek. Neopren mi přeci jen chrání pouze tělesné jádro, je bez rukávů a nohavic. V zimě, kdy Lipno pokrýje led, si vystačím i s pouhým ponořením do ledové vody. Když se zima podaří a teploty stlačí rtuť teploměru až na dvacet stupňů pod nulu, bohaté takové namočení stačí.

Otužování je jako porce zdraví, kterou si můžete naservírovat denně

Otužování má kromě blahodárného vlivu na tělesné zdraví i vynikající přínos pro psychiku. V momentě, kdy překonáte prvotní „ostych“ a namočíte se do ledové vody, vaše tělo zaplaví snad miliony jehliček a chlad vám doslova sebere dech. Objeví se ztráta citlivosti v rukách a chodidlech, to je tím, jak se vám stáhly cévy, a tělo centralizuje oběh. Je to standardní obranná reakce organismu. Zalapáte po dechu a hrudník jako by vám sevřela ledová ruka. To vše je normální, a pokud zachováte chladnou hlavu a klid, za chvíli tyto nepříjemné pocity odezní. Pro začátek se doporučuje ponořit jen na krátký okamžik a postupně přidávat čas strávený ve vodě. Doba, po kterou se koupete v takto studené vodě, by ale

neměla přesáhnout jistou hranici, to by pak hrozilo velké podchlazení organismu. Nicméně tělo je neuvěřitelně odolné a dá se vytrénovat. Budete-li dodržovat základní pravidla otužování, bude vám přínosem a koupel v ledové vodě se stane jakousi neškodnou drogou.

Jak takové „máčení se“ v ledové vodě působí? Vaše tělo musí reagovat na prudké ochlazení, to, mimo jiné zvyšuje pružnost cév. Jakmile tělo zaplavíte chladem, vyvoláte přirozenou obrannou reakci a vyplaví se spousta těch stresových hormonů, které umožňují organismu mobilizovat síly. Takový stres je v určité míře velmi přínosný. V neposlední řadě se vám také vyplaví hormony štěstí, tzv. endorfiny. Po absolvování takové otužilecké špičky se nejen začátečníci nezdíka cítí jako vítězové legendárního běhu z Marathónu do Athén. Tělo musí vyrovnávat tepelné ztráty a vynaložit velkou dávku energie na opětovné zahřátí, v takovou chvíli vaše tělo naráz spálí ohromné množství energie. Ztrátu nadbytečných kilogramů vám otužování sice nezaručí, s hubnutím ale trochu pomůže. Potěším ale ženy. Pleť se vlivem střídání teplot stává pružnější a působí mladistvěji.

Absolvovaný otužovací proces může opravdu zachránit život. Jste-li milovníky bruslení a pohybu na zamrzlé ploše lipenského jezera, pak vezte, že právě schopnost reagovat klidně po prolomení se, je klíčové v přežití takové nehody. Netrénovaný jedinec začíná ztrácet vědomí již po několika minutách, není schopen uvažovat racionálně a zmatečné jednání mu může přivodit i neblahý konec. Pokud jste na takovou situaci připraveni, chlad vás nezaskočí, zareagujete klidně a z nepříjemné situace doslova vyklouznete. Ano, bude vám zima, ale vrátíte se domů mezi své blízké.

Než se ale začnete sami otužovat, je dobré se o principech takového tréninku poradit s odborníky a především s vaším lékařem. Ten by měl vždy rozhodnout, zda je pro vás otužování vhodné, či ne. Takže zimě, ledu a chladné vodě zdar! Třeba se brzy potkáme v kempu Ještěbík v Černé v Pošumaví, na některém z kurzů sebezáchran v chladné vodě, po prolomení do ledu a bezpečného pohybu na ledové ploše. Tam, kde se „koupací otvor“ v ledu stal běžnou součástí zimních adrenalinových aktivit sportovní půjčovny Lipno naplno.

LIPNO NAD VLTAVOU HOSTILO V ČERVNU NEJVĚTŠÍ SKAUTSKOU AKCI TOHOTO ROKU

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO VODNÍ SKAUTI

Během prvního červnového víkendu se v Lipně nad Vltavou konal největší skautský sraz konaný v tomto roce na našem území. Zároveň se jednalo o největší skautskou akci organizovanou na jihu Čech. Do kempu Modřín v Lipně nad Vltavou se sjelo 1300 vodních skautů nejen z celé České republiky, ale i Slovenska, Německa a Egypta.

Navigamus, tak se tento sraz jmenoval, se koná jednou za tři roky, na jihu Čech byl vůbec poprvé. „Od suchozemských skautů se lišíme tím, že je náš program obohacený o vodní sportovně-turistické aktivity. Kde jinde jsme měli uspořádat takový sraz, než na Lipně, které pro nás představuje ideální podmínky. Navíc nám provozovatelé kempu vytvořili vynikající zázemí a stále se nám snažili pomáhat. Byli jsme moc spokojeni,“ uvedl za organizátory Lukáš Bíca.

V celé České republice je registrováno zhruba 4 tisíce vodních skautů, celkový počet skautů se pohybuje okolo 60 tisíc. Nejvíce jich je v Jihomoravském kraji a pak v Praze. „Pro nás bylo potěšením, když se do naší oblasti, která má co nabízet, sjede více než tisícovka mladých

lidí, navíc s tak skvělými ideály. Doufáme, že zážitky, které zde vodní skauti prožili, je budou inspirovat k opakovaným návratům,“ přeje si Jiří Mánek z Turistického spolku Lipenska, který se stará o rozvoj cestovního ruchu na území od Stožce po Rožmberk.

Tématem programu Navigamus 2018 byly plavby admirála Čeng Che. Legendární čínský admirál Čeng Che byl jedním z nejvýznamnějších mořeplavců středověku, který podnikl sedm dlouhých plaveb po Indickém oceánu i Pacifiku. Mladí lidé si užili tři dny plné soutěží v republikově jedinečném prostředí lipenského jezera. Pomohli admirálovi při udržování diplomatických vztahů v Indickém oceánu, navštívili různé kouty světa, převezli exotická zvířata do Číny a obchodovali se vzácnými poklady.

Tématem programu Navigamus 2018 byly plavby admirála Čeng Che

CHALUPA, NEUMANNOVÁ NEBO HRADILEK VYUČOVALI SPORTOVÁNÍ

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO LIBOR STANĚK

stalo se

Přibližně 30.000 lidí navštívilo devítidenní festival Lipno Sport Fest, který se konal v závěru srpna. Lidé si v Lipně nad Vltavou na Českokrumlovsku mohli vyzkoušet řadu sportů pod vedením současných nebo bývalých českých reprezentantů.

Na festivalu vedli zájemce jako instruktoři například olympijští medailisté – lyžařka Kateřina Neumannová, veslař Václav Chalupa nebo kajakář Vavřinec Hradilek.

Podle Vojena Smíška z pořádající společnosti Lipnoservis firmy je Lipno Sport Fest hlavní motiv v zapojení co největšího počtu lidí do různých aktivit. "Chceme podporovat rodiny s dětmi ve sportu a chceme jim otevřít nějaké sportovní obzory. Můžou si tu zkusit nové disciplíny, načerpat inspiraci od sportovních hvězd," uvedl Smíšek.

Přestože akce nabídla různorodé aktivity, nejvíce lidi lákaly vodní sporty. „Asi to hodně ovlivnilo počasí, protože v tom vedru to kolikrát nebylo snadné. Proto to návštěvníky hodně táhlo k vodě," uvedl Smíšek. Zájemci si mohli na hladině lipenské přehrady zkusit veslování, paddleboard nebo jachting.

Jedním z víkendových vrcholů byla volejbalová školička, kde tuto míčovou hru pro zájemce vyučovali republikoví šampioni, volejbalisté českobudějovického VK Jihostroj.

Návštěvníci Lipna měli také možnost zdarma se účastnit kurzů in-line bruslení, běžeckých lekcí, mohli objet Lipno na kole.

Lipno se v tyto dny také stalo součástí významného projektu České televize „S ČT Sport na vodu“. Ten ČT zrealizovala i kvůli tomu, že vodní slalom je po atletice druhým neúspěšnějším českým sportem na olympijských hrách co do počtu medailí. Jeho cílem je také nalákat ke sportování ty nejmenší.

Přestože největší zájem byl o lekci pod vedením známých sportovců, i ostatní aktivity lidé vyhledávali v solidním počtu. "Velice navštěvované byly například večerní cvičení pro ženy nebo jóga. Oblíbené byly ale i večerní pohádky pro děti," řekla koordinátorka akce Eva Černíková

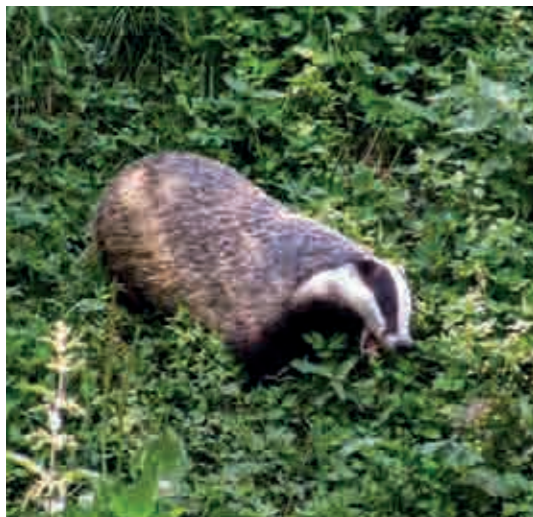

JEZEVEC, NOČNÍ SAMOTÁŘ, KTERÝ SE PRÁVĚ ULOŽIL K ZIMNÍMU SPÁNKU

TEXT JIŘÍ MÁNEK FOTO FOTOBANKA PIXABAY

Potkat ho ve dne je prakticky nemožné, protože žije hlavně nočním životem. Přesto u nás na Lipensku jezevci žijí a při troše štěstí je můžete spatřit za soumraku nebo při rozednávání, kdy přírodě vládne šero. Jezevci přímo milují smíšené lesy a zejména jejich okraje s houštinami v nadmořských výškách od 700 metrů nad mořem a výše. Proto u nás v okolí Lipna není tato krásná šelma až tak vzácným živočichem.

„Jezevci se tu určitě vyskytují a řadu jsem jich v lese potkal. Někdy v 90. letech jsem měl dokonce mladou jezevčici doma. Vynorovali jsme ji, když měla sotva 7 kilo. Žila u nás doma dva roky a určitě se jí náramně dařilo, protože pak vážila skoro 20 kilo,“ potvrzuje ve svých vzpomínkách výskyt jezevců na Lipensku lesník Pavel Štětina z Nové Pece. Celkem běžně se jezevec vyskytuje i ve vojenských lesích v Boleticích, jak potvrzuje lesní inženýr Lukáš Janovský: „U nás se celkem běžně vyskytuje, odhaduji to na desítku jedinců, se kterými se náš personál při obchůzkách setkává. Dělá nám největší škody na životech tetřivků, ale už se také stalo, že nám jezevec zabil pár psů, kteří se za ním vydali do nory. Zejména kvůli ochraně vzácného tetřívka jezevce v době lovu lovíme. Každý rok asi 1–2 kusy.“

Jezevec je lasicovitá šelma, která žije nočním životem. Den prospívá ve svém podzemním doupěti. Podzemní chodby vedoucí do hlavního jezevčího doupěte jsou velmi rozvětvené a jejich délka bývá i několik desítek metrů. Obývací brloh pak může být v hloubce až 5 metrů pod povrchem země. Celému labyrintu chodeb se často říká hrad. V tom někdy žijí i tři generace jezevců. Před doupětem pak chvíli větrí a otřásá si kožich od země. Teprve potom se jezevec vydává hledat něco na zub a to většinou svými pravidelnými stezkami. Je všežravec, ale základ jeho potravy tvoří žížaly. Při vyhledávání potravy si hlasitě pomrmelává, mlaská a fouká. Požírá i hmyz, hlemýžďe, žáby, myši, hraboše, ježky a ptáky hnízdící na zemi. Rád vyhrabává zemní vosy a sršně, ale nepohrdne ani malým zajíčkem nebo zdechlinami. Z rostlinné potravy si dopřává kořínky rostlin, lesní ovoce, žaludy, bukvice a houby.

Jestli jezevce je obtížné zahlédnout v průběhu roku, pak v zimě ho nepotkáte určitě. To proto, že začátkem zimy jezevci zaléhají do svých doupat k zimnímu odpočinku, který trvá 3 až 4 měsíce. Ze

zimního spánku se tu a tam probudí a za teplejších nocí vylézají z doupěte na kratší procházky kolem doupěte a hlavně proto, aby se vyprázdnili a napili. Koncem zimy jezevčice vrhá v doupěti 2 až 5 mláďat, která dosahují hmotnosti nejvýše 130 g. Oči se jim otevírají po třech týdnech. Matka je kojí asi 8 týdnů a pak je krmí ještě nějaký čas natrávenou potravou. Z doupěte začínají mladí jezevci vycházet v červnu, kdy už sami přijímají potravu. Zimují ještě spolu s matkou a rodina se rozpadá na jaře, kdy mladí jezevci pohlavně dospívají. V přírodě se dožívají věku 12 až 15 let. Při svých toulkách lesem využívá lesní cestičky a stezky a za noc nachodí i 5–6 km. Obvykle se zdržuje jen v okruhu 2 km od svého doupěte. Jeho stopa je charakteristická otisky dlouhých drápů. Své obvyklé trasy a chodby doupěte si značkuje výměšky pachové žlázy, které mají svůj význam i v období páření. Má dobrý čich a sluch, zrak je ale slabší.

Kdysi byli jezevci velmi pronásledováni kvůli podkožnímu tuku. V pozdním podzimu se ho z jednoho jezevce dalo získat až 6 kg. Připisoval se mu léčivý účinek. Pro svou jemnost má tento tuk význam ve farmacii, kde ho používají jako surovinu pro výrobu léčivých mastí. Kromě sádla byl jezevec vždy loven pro svoji lahodnou zvěřinu a pro kůži. Zvěřina jezevce musela být pouze z mladého kusu. Kůže nikdy nebyla zpracovávána na kožešinu, ale pouze na ozdobu loveckých brašen. Podle vyhlášky č. 245/2002 Sb., ve znění vyhlášky č. 480/2002 Sb. lze jezevce bez povolení lovit v době od 1. října do 30. listopadu, celoročně pak v oblastech chovu tetřeva, tetřívka, jeřábka a koroptve. Nicméně v NP Šumava byl paradoxně a nepochopitelně lov jezevce nedávno úplně zakázán a to i tehdy, když se tam tetřev a tetřívka vyskytují, což jejich ochraně určitě nepříspěvá.

Jezevec má dlouhé zavalité tělo s krátkými silnými nohama, na kterých má dlouhé drápy přizpůsobené na hrabání. Délka těla dosahuje 85 cm a ocas může být dlouhý až 15 cm. Hmotnost jezevce kolísá podle ročního období. Na jaře váží kolem 7 - 8 kg, ale koncem podzimu, před ulehnutím na zimní odpočinek, mívá až 17 kg, někdy i více. Charakteristická je černobílá hlava jezevce. I když chůze jezevce vypadá těžkopádně, umí velmi dobře běžet a v nebezpečí rychle mizí ve svém doupěti.

VZPOMÍNKA NA LÉTO – LIPENSKO V JEDNOM KVĚTU

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO JIŘÍ MÁNEK

Byl to nevšední zážitek - lipenské louky kvetly v červnu těmi nejbarevnějšími květy, jaké si lze v našich zeměpisných šířkách představit. Řada z těchto květin je chráněná a jejich výskyt je republikově významný. Díky letošnímu teplému jaru bylo také zajímavé také množství květin, které tu kvetlo. Čeká nás podobná podívaná i příští rok?

„Velice zajímavý byl modře kvetoucí a v lesích nepřehlédnutelný mléčivec alpský, na loukách jestřábník oranžový s koptinami u Stožce, fascinující trsy kosatce sibiřského v nivě okolo řeky Vltavy, nebo orchideje na rašelinných loukách v okolí lipenské nádrže. Například lány kosatců sibiřských v tomto rozsahu by se jinde v republice hledaly jen velice obtížně,“ komentoval Jiří Mánek

Hvozdík kropenatý

Vzácné oranžové jestřábníky a lilie, růžové orchidejovité vstavače, žluté arniky, modré kosatce sibiřské nebo chomáčky bílých suchopýrů – Lipensko v červnu kvetlo těmi nejrozličnějšími barvami květin, jejichž výskyt je i republikově významný.

„Velice zajímavý byl modře kvetoucí a v lesích nepřehlédnutelný mléčivec alpský, na loukách jestřábník oranžový s kopretinami u Stožce, fascinující trsy kosatce sibiřského v nivě okolo řeky Vltavy, nebo orchideje na rašelinných loukách v okolí lipenské nádrže. Například lány kosatců sibiřských v tomto rozsahu by se jinde v republice hledaly jen velice obtížně,“ komentoval Jiří Mánek, předseda Turistického spolku Lipenska, který se stará o turistický rozvoj území od Stožce po Rožmberk.

Návštěva luk v okolí Stožce, Soumarského mostu nebo Volar byl v tu dobu zážitek nejen pro biologa.

„Některé druhy rostly jen na několika málo lokalitách na Šumavě. Letošní teplé jaro a začátek léta způsobily, že se květinám opravdu dařilo a také dříve rozkvetly i ty, které kvetou standardně později, například lilie,“ vysvětluje Mánek.

Na suchopýr bylo možné narazit například uprostřed rašeliniště u Soumarského Mostu v širokém údolí zvaném Vltavský luh. Rašeliniště o rozloze zhruba 85 hektarů se vyvíjelo od sklonku doby ledové, tedy přibližně 9 tisíc let. Stalo se ostrovem chladnomilné severské přírody, zatímco okolní krajina zarůstala lesní vegetací.

Jestřábník oranžový: Rostlina je zařazena do Červeného seznamu cévnatých rostlin ČR, patří mezi ohro-

žené druhy. Horské populace jestřábníku oranžového jsou ohroženy změnou hospodaření na horských loukách stejně jako zavlečením nepůvodních druhů do české přírody ať již přirozenou cestou nebo vysazováním nepůvodních populací.

Kosatce sibiřský: je podle vyhlášky ministerstva životního prostředí hodnocený jako silně ohrožený druh. Kvetou v květnu a v červnu typicky na vlhkých až mokřadních loukách, které jsou v jarním období zaplaveny a nejsou koseny, proto roste na neudržovaných loukách.

Lilie cibulkonosná: je jeden ze dvou druhů v Česku divoce rostoucích lilí. V Česku je řazena k silně ohroženým druhům a ve stejné kategorii je chráněna zákonem.

Mléčivec alpský: je v ČR z hlediska ohrožení považován za vzácnější druh žádající si další pozornosti. Svůj výskyt neomezuje pouze na vysoká evropská pohoří, ale vyrůstá i na severu Evropy v arktické zóně. Vyrůstá na východě Skotska, ve Skandinávii, Pyrenejích, Apeninách Karpatech. V Alpách vystupuje do nadmořské výšky až 2400 metrů. Vyskytuje se hlavně v mokřadech okolo vodních toků a nádrží, ve vlhkých křovinách a lužních lesecch. V České republice tento alpský migrant vyrůstá v nadmořské výšce přibližně od 500 po 1500 metrů.

Hvozdík kropenatý: rodové jméno „Dianthus“ pochází z řeckého „Dios anthos“, což v překladu znamená „květ Diův“ (květ Boha), V roce 2012 se stal německou Rostlinou roku. V lidovém léčitelství se z hvozdíku kropenatého připravují aromatické čaje, které pomáhají při rýmě.

Kosatec sibiřský

Suchopýr pochvatý

Prha arnika

NAD LIPNEM ZNOVU LETĚLY BALONY, TENTOKRÁT I S INFLUENCERY

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO JIŘÍ MÁNEK, TOMÁŠ PERZL

Po úspěšném balonovém létání na Lipensku v roce 2017 pokračovala balonová fiesta v režii Turistického spolku Lipenska i tento rok.

Koš balonu se pomalu odlepí od země a potichu stoupá výš a výš. Kemp Jestřábí v Černé v Pošumaví, odkud jste vzlétli, se pomalu vzdaluje a najednou jste několik set metrů nad hladinou Lipna. Vidíte jednotlivé zátoky, husté lesy, horský masiv okolo Plechého i rakouskou část Šumavy. Po hodině letu se pomalu začnete zase přibližovat k zemi. Košem sem tam „štrejchnete“ o špičky bříz a jste na zemi.

Takový zážitek čekal na ty, kteří si koupili letenku a v rámci balonové fiesty si užili let nad Lipnem.

V rámci propagace území Lipenska na sociálních sítích se akce zúčastnili i dva influenceři. Mladá

hvězda našeho Instagramu Carly Kirstenová, kterou na této sociální síti už sledovalo téměř 400 000 lidí, Jakub Fišer specialista na propagaci a focení turistických destinací a s nimi i blogerka Martina Kaufmannová. Všichni tři letěli nad Lipnem v horcovzdušném balonu a den strávili postupně na obou březích Lipna prohlídkou, focením a natáčením jedné z našich nejnavštěvovanějších turistických destinací.

Příští rok se bude úspěšná akce konat znovu, pokud jste ještě neletěli, určitě si tenhle zážitek nechte ujít!

*Carly Kirstenová,
patří v současnosti
do TOP 10
českého
Instagramu.*

*Jakub „Kubajz“ Fišer – specialista
na propagaci turistických destinací.*

MOŘSKÝ VLK Z FRYMBURKU SE CHCE NA VLASTNORUČNĚ VYROBENÉM VORU PLAVIT DO AMERIKY

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO PAVEL PECHOUŠEK A ARCHIV JOZEFA BOHÁČE

Frymburský důchodce Jozef Boháč chce na vlastnoručně vyrobeném voru dobýt Ameriku. Byl by prvním člověkem na světě, kterému se to povedlo. Momentálně ukončil testování prototypu voru, tři roky u nás sháněl k plavbě povolení, což se mu nepodařilo. Pokud mu vše vyjde, tak vypluje za tři roky, ale pod holandskou vlajkou.

Tento příběh z Lipna je o velké naději, pořádné dávce dobrodružství, osobní odvaze, pro někoho možná i poklepání na čelo...Lipenské přehradě se říká jihočeské moře a právě po moři až do Ameriky chce doplout frymburský dobrodruh a zdejší bývalý podnikatel sedmašedesátiletý Jozef Boháč. Nebylo by na tom nic zvláštního, kdyby se za velkou louží nechystal vyrazit na vlastno-

ručně vyrobeném voru. Pokud se mu to povede, bude prvním člověkem na světě.

Teď dává dohromady klíčová povolení k plavbě, bez kterých nikam vyrazit nemůže, pak začne skládat dohromady tým. Podle současných plánů chce vyrazit 1. května 2021. Zkušený mořeplavec se plaví po celém světě na různých plachetnicích již přes třicet let a vedle dalších aktivit s partou nadšenců rekonstruuje na ostrově Martinique loď Victoria, což je replika plavidla, se kterou výprava pod vedením Fernao de Magalhãese v 16. století obeplula svět. Teď má hotový první model voru, jakýsi prototyp.

Tři roky ale shání zjednodušeně řečeno „státní povolení“ k tomu, aby mohl vyrazit. „Ztratil jsem dva roky kvůli osvědčení o technické způsobilosti. Plout na otevřeném moři v mezinárodních vodách, takové osvědčení české zákony nepovolují vystavit. Tím pádem jsem zablokovaný. Na moře takto pod českou vlajkou nemohu,“ uvedl.

Zkoušel tedy štěstí v Anglii, marně, teď to ale vypadá, že se bude plavit pod záštitou Holandska. Jeho trasa by měla vést z Prahy po kanálech do Francie, přes Biskajský záliv do Portugalska. Z Portugalska, které bylo kdysi považováno za konec světa, dále na ostrovy Madeiru, Salvageny a Kanárské ostrovy na Kapverd. Z Kapverd čeká vor přeplavba Atlantického oceánu na ostrov Martinique. Tam první část plavby zhruba po roce skončí. Po konci hurikánové sezony, tedy v prosinci 2022, bude plavba pokračovat a skončí podle plánu na poloostrově Yucatán.

Rozhodující má být přelom roku 2018/2019. „Hned, jak dostanu povolení, začnu znovu shánět posádku a peníze. Byla by to pecka, celosvětová událost, která se ještě nikomu nepovedla,“ uvedl Jozef

Tři roky shání zjednodušeně řečeno „státní povolení“ k tomu, aby mohl vyrazit. „Ztratil jsem dva roky kvůli osvědčení o technické způsobilosti. Plout na otevřeném moři v mezinárodních vodách, takové osvědčení české zákony nepovolují vystavit.“

Boháč, když v září zorganizoval ve Frymburku voro-plavecké dny, během nichž vor znovu vyzkoušel.

„Tři roky ho testujeme, víme o chybách, a tak chystáme některé změny v jeho podobě. Uděláme nový vor, model číslo dvě. Současný prototyp zůstane na Lipně, kde bude naši plavbu a myšlenku připomínat,“ uvedl. Vor je plavidlo vytvořené z šestnácti smrkových kmenů svázaných lany k sobě, vyztužené speciálními tyčemi, na nichž stojí hrubě otesaná dřevěná kabina. „Zkoušeli jsme pevnost a uspořádání kmenů, po třech letech testování víme, že se to nikdy nemůže rozložit,“ doplnil Jozef Boháč.

Vor má dva stěžně. Stěny kabiny tvoří ocelové sítě, a tak je dobře vidět i šest sklápěcích postelí pobitých karimatkami, miniaturní kuchyňský kout s plynovým hořákem a solárními lampičkami, je zde kupa nářadí. Každý kmen představuje zhruba jeden kubík dřevní hmoty. Vor má i motor, což je povinnost pro kotvení v přístavu. Na moři si ale bude muset poradit pouze s pohonem na vítr.

Cena prototypu se pohybuje okolo půl milionu korun, část nákladů pokryly nezištně sponzoři, kamarádi, kteří Boháčovi na stavbu dodali materiál. Nový vor vyjde na zhruba milion korun, nejvíce bude stát motor s nádržemi. Boháč bude chtít oslovit sponzory, kteří by pokryli alespoň část z nákladů. Ty začne společně s posádkou shánět, až bude mít v pořádku povolení, všechny doklady, které mu umožní plavbu absolvovat.

Jozef Boháč je původem z Trenčína, do Čech se přestěhoval společně se svými rodiči a sourozenci

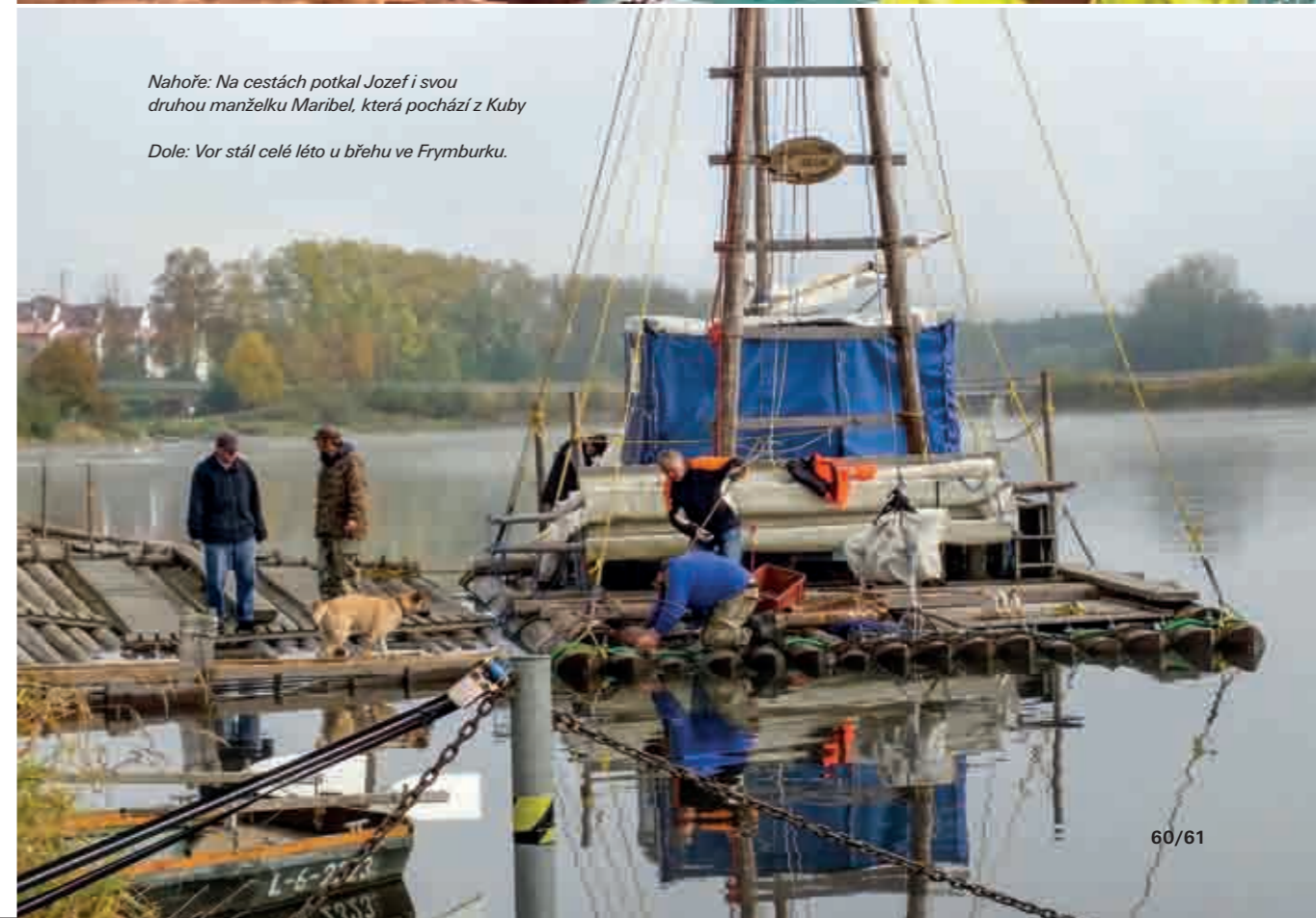
ještě jako malý chlapec. Od dětství se nyní šlachovitý a opálený muž věnoval plachtění a také potápění. Založil potápěčský klub Aqualung Frymburk, který letos oslaví 35 let od svého vzniku a je nejstarším sdružením svého druhu na Lipensku. Brzy začal vyrážet stále častěji na moře, nejprve do Chorvatska, posléze dále a dále na moře. Následně se připojil k česko-polskému projektu, jehož středobodem je replika Magalhãesovy lodi Victoria. Při její rekonstrukci tráví pravidelně každou zimu, kdy mu dělá společnost jeho druhá manželka Maribell, která je původem Kubánka.

„Posledních sedm let trávím v Česku zhruba pět měsíců v roce. Zbytek jsem u moře, nemám rád zimu. Letos se ale ve Frymburku zdržím, protože se mi v listopadu narodí první vnoučata, dvojčata,“ říká. Většinu času je na Kubě, na ostrově Martinique nebo Roatán nedaleko Hondurasu, kde existuje velice silná česká komunita lidí žijící ve dvou českých vesnicích. Vedle dalších zajímavostí je zde další dřevěná loď, replika slavné Černé perly, s níž loupil slavný pirát Henry Morgan. Jejím vlastníkem je dnes již světoznámý malíř Jiří Máška. Boháč se po revoluci začal živit podnikáním, provozoval prodejnu s potravinami, obchodoval s různým zbožím, v závěru stavěl dřevostavby. Nakonec ale odešel do předčasného důchodu, aby mohl pořádat výlety na moře. Žije z důchodové renty, prodeje dřeva a pronájmu nemovitostí, které na Lipensku vlastní. „Peníze pro mě nejsou důležité, důležitý je čas, který chci strávit podle svého,“ uzavírá.

Nahoře: Na cestách potkal Jozef i svou druhou manželku Maribel, která pochází z Kubu

Dole: Vor stál celé léto u břehu ve Frymburku.

MANŽELSTVÍ S LIPNEM

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO ONDŘEJ DOLEŽAL

Svatba s Lipnem nebo na Lipně? V tomto případě platí asi obojí. Jarmila a Honza jsou lipenští vodní záchranáři, zachraňují ty, kteří se na Lipně ocitli v ohrožení života. I když žijí a pracují jinde, tráví zde každou volnou chvíli.

„Lipno máme oba moc rádi a cítíme se zde jako doma. Je tu krásně za každého ročního období a za každého počasí,“ říkají oba jednohlasně.

Oblíbili si celoroční ranní plavání v Lipně a co je podle obou snad to nejdůležitější - skvělou záchranářskou partu lidí. „Milujeme vodní plochu v horském prostředí a okolo vysoké zalesněné šumavské kopce,“ doplňuje Jarmila.

Ta se se svým dnes již manželem Janem se seznámila před třemi lety, on jí na Lipno přivedl. Sám tu jako vodní záchranář působí již jedenáctým

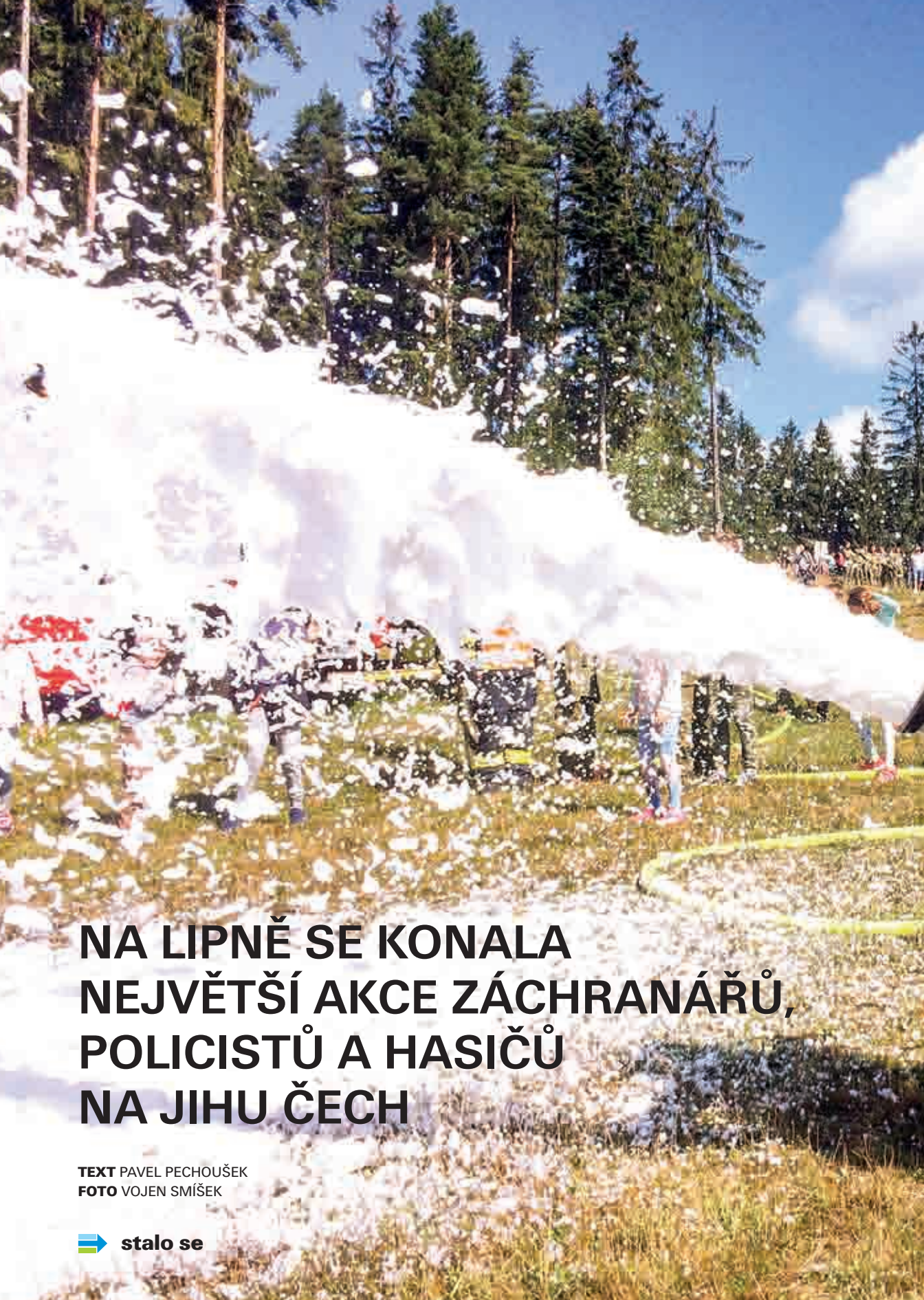
rokem. Když se rozhodli své životy spojit v jeden, nedokázali si to představit nikde jinde než přímo na hladině. Své ano si řekli přímo na přívozu, který jezdí na trase z Dolní Vltavice na Kyselov.

„Všichni svatebčané včetně ženicha s maminkou odjeli na přívozu a mě jako nevěstu s tatínkem přivezl k přívozu záchranářský člun. Zajímavostí je, že trasa přívozu Dolní Vltavice – Kyselov vede na rozhraní katastrálních území. Proto se přívoz musel odchýlit ze své trasy, aby nás mohl oddat starosta z Horní Plané a náš sňatek byl platný,“ uzavírá s úsměvem Jarmila.

Jarmila Nová
a Jan Wimmer
se brali přímo
na hladině Lipna.

NA LIPNĚ SE KONALA NEJVĚTŠÍ AKCE ZÁCHRANÁŘŮ, POLICISTŮ A HASIČŮ NA JIHU ČECH

TEXT PAVEL PECHOUŠEK
FOTO VOJEN SMÍŠEK

 stalo se

V Lipně nad Vltavou se v sobotu 8. září představilo v rámci akce Lipno dětem aneb Den s Integrovaným záchranným systémem největší množství policistů, hasičů, zdravotnických záchranářů, horských záchranářů, ale i strážců Národního parku Šumava.

Příchozí viděli například přistávající policejní vrtulník, uhašení nebezpečného požáru, slanění skály horským záchranářem společně se psem. K tomu třeba největší nafukovací hasičské auto u nás a otočný simulátor sloužící pro nácvik vyprošťování z převráceného vozidla. „Jedná se o největší akci podobného druhu v Jihočeském kraji. Návštěvníci si prohlédli atraktivní ukázky práce kompletního množství složek integrovaného záchranného systému,“ uvedl Vojen Smíšek, mluvčí společnosti Lipensko s.r.o. „Tato přehlídka má skvělý ohlas nejen u dětí,

ale i dospělých už z minulých ročníků. Jedná se o jednu z nejnavštěvovanějších akcí,“ doplnil.

„Lipenské přehlídky se zúčastnilo největší množství policistů v jižních Čechách. Bereme ji velice prestižně a návštěvníkům bude sloužit jako výkladní skříň práce našich policistů,“ uvedl krajský mluvčí Policie ČR Jiří Matzner.

Součástí programu byla ukázka hašení lesního požáru. Vrcholem pak byla součinnost všech složek najednou při simulovaném přepadení fiktivní benzínové stanice.

POLICIE LIPNO POMÁHÁ CHRÁNIT HLADINU

TEXT A FOTO PAVEL PECHOUŠEK

Pět měsíců v roce řeší lipenští policisté také případy na vodě. Na člunu vyjíždí na pravidelné obhlídky jezera, vedle toho, co se děje na hladině, kontrolují i břehy.

„Úzce přitom spolupracujeme se starosty zdejších obcí,“ uvedl vedoucí místního oddělení Vladimír Boledovič.

V červnu řešili problém s převrácenými plachetnicemi, v červenci museli dostat jednu utrženou loď ke břehu.

Během červencových státních svátků byli v terénu se Státní plavební správou a kontrolovali všechna lipenská plavidla – od plachetnic po šlapadla. „Nezjistili jsme žádný závažný přestupek, žádný alkohol na vodě. Nic, co bychom nevyřešili domluvou,“ uvedl Boledovič.

Ke své práci používají kajutový člun TINN Silver, který mají policisté jen na dalších pěti místech v České republice. Jedná se o oddělení v turistických destinacích ČR, která mají kontrolu života na vodě v popisu práce.

V meziročním srovnání se mohou lipenští policisté pochlubit asi pětiprocentním poklesem kriminality. Klesají především počty krádeží, ale i další drobná kriminalita. Během zimní sezóny neměli například nahlášenou ani jednu krádež lyží či snowboardu.

Kontroly na hladině Lipna provádí policisté od začátku května do konce září. Zhruba, dvakrát někdy i třikrát týdně. Při kontrolách také sledují pohyb na břehu, kde si všímají i nepovoleného rybaření.

Při kontrolách policisté sledují několik důležitých aspektů – především alkohol za kormidlem. „Vůdce malého plavidla nesmí být opilý. Zatím jsme takový problém na Lipně neměli,“ říká Boledovič.

S aktuálním provozem na hladině Lipna jsou spokojeni, i přes velký pohyb obzvláště v prázdninových měsících tu nedochází ke kolizím či nehodám. Vůdce musí mít také v pořádku „papíry“, tedy doklady a technické osvědčení od plavidla, které musí být v originální podobě, ne v kopii. „To je bohužel velice častý problém,“ doplňuje.

Během posledních let se také řešilo pouze několik krádeží pramic. Trendem je narůstající počet malých člunů s motorovým pohonem. Občas se zde vyskytují ti, kteří brázdí hladinu velice bezohledně a mají silnější pohony. Objevují se také stále častěji jetsurfy, což jsou surfová prkna s motorem a dálkovým ovládním.

Policie úzce spolupracuje s lipenskými starosty, kteří policistům dávají podněty k různým šetřením v návaznosti na neukázněné turisty.

„Stává se, že někdo přijede s karavanem až ke břehu a začne tam bivakovat, mimo kempy, mimo místa, která jsou určena pro táboření. V takovém případě jede na místo hlídka, většinou následuje pokuta a turista musí okamžitě opustit místo,“ uvedl zástupce vedoucího zdejšího oddělení Petr Kučera.

Více problémů mají lipenští policisté s vodáky, kteří sjíždí Vltavu a jsou ubytovaní v kempech v neďalekém Vyšším Brodě. „Těch problémů je víc většinou večer a v noci, kdy se vrací z barů do kempu, jsou opilí, ruší noční klid, otáčejí popelnice, demolují značky, někdy se přidávají i rvačky,“ uzavírá Kučera.

LIPENSKÝ AREÁL ZAŽIL REKORDNÍ VÍKENDOVOU NÁVŠTĚVU V HISTORII

TEXT PAVEL PECHOUŠEK
FOTO EUGEN HEGEDŮS

Více než 20 000 lidí - rekordní účast, jakou samotné Lipno nad Vltavou v rámci jednodenní akce ještě nezažilo. Takový byl Lipno Spartan Trifecta víkend. Sobota 22. září a neděle 23. září patřila v Lipně nad Vltavou extrémním závodům jehož součástí je například plazení v bahně, šplhání po laně, házení oštěpem na terč, běhání s pískem na zádech, zdolávání překážek... zkrátka hrozná dřina. Závod poprvé v historii zdolal i vozíčkář.

Největší návštěva v historii! Více než 20 000 lidí navštívilo o třetím zářijovém víkendu Lipno nad Vltavou kvůli akci s názvem Lipno Spartan Trifecta víkend. Jednalo se o extrémní závod, dva dny plné adrenalinu, závodění v extrémních podmínkách, ale také překonávání svých možností.

„Celkem se na závod registrovalo 8316 závodníků. Podle našich odhadů sem celkově přijelo na Lipno 20 000 lidí. Závody na Lipně předčily očekávání všech závodníků a byl to nádherný víkend, kterým se uzavřela Spartan sezóna 2018 v ČR. Všichni závodníci byli velice spokojeni a nadšení z Lipna,“ uvedl ředitel závodu Michal Kúkola.

„V rámci České republiky je to nejvíce lidí, co se nám na víkendový závod přihlásilo. Zvolili jsme lokalitu podle jedinečných přírodních podmínek, vynikajícího zázemí a ubytovacích kapacit,“ doplnil.

Podle něj se závodů Spartan Race účastní široká, ale věrná komunita lidí - od doktorů, právníků, vojáků, stolařů. „Je to opravdu pestrá škála nejrozdílnějších povolání. Jsou to všichni ti, kteří se snaží vyjít ze své komfortní zóny,“ doplnil. Pro srovnání - obrovský zájem lidí vzbudilo otevření populární Stezky v korunách stromů v roce 2012, která v létě přivítala svého dvoumiliontého návštěvníka. Extrémně úspěšný byl také projekt Rio Lipno, který v létě roku 2016 na Lipno nalákal více

než 340 000 lidí, což ale byla akce s celorepublikovou propagací.

Spartan Race je jeden z nejpobulárnějších závodů překážkového běhání v extrémních podmínkách na světě. Běží se za jakéhokoliv počasí a terén je velmi náročný. Závodníci se brodí bahnem, šplhají, přelézají, přeskakují a překonávají překážky, které pro ně připravují i profesionální vojáci. V centrální Evropě seriál ročně čítá 15 až 17 závodů, které se připravují nejen na našem území, ale i na Slovensku, v Maďarsku, Polsku a Rumunsku.

Trasy jsou navrženy tak, aby byly atraktivní, jak pro samotné závodníky, tak i pro diváky. Součástí víkendu byl i projekt Cestazasnem. Trať nejnáročnějšího závodu zdolal i Martin Zikmund, který se narodil s rozštěpem páteře, nehýbe dolními končetinami a „běhá“ pomocí francouzských holí. Pomáhá mu jeho osobní trenér, který ho přes některé překážky přenesl. „Hraji sledge hokej, trénuji ho, běhám a každý den sportuji. Nechci být tím, který doma brečí na gauči. Naučil jsem se se svým handicapem žít a vlastně bych ho už neměnil. Chci žít jako zdravý sportovec, překonávat překážky jako každý druhý,“ uvedl Zikmund.

Pro velký úspěch se budou závody na Lipně konat i v příštím roce, termín je stanovený od 21. do 22. září. Na závodníky budou čekat nové trasy.

JINÁ DOVOLENÁ NEŽ VE FRYMBURKU NEPŘIPADÁ V ÚVAHU

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO TURISTICKÝ SPOLEK LIPENSKA

Camping Resort Frymburk je jeden z nejnávštěvovanějších kempů na Lipensku. Je známý svým luxusním vybavením a provozují ho manželé Hanne a Tereza Wilzingovi. Je vyhledávaný hlavně zahraniční klientelou, která oceňuje, že se majitelé domluví v několika světových jazycích. Kdo jsou ti, kteří zde strávili letošní léto, a jaké měli důvody přijet do Frymburku?

GOTTHARD A SABINE PASI

Bregenz, Rakousko, Vorarlbersko
vzdálenost 450 kilometrů
(stavební dělník a květinářka)

Strávili jsme zde tři týdny během srpna. A v kempu jsme po dvanácté. Nejprve jsme jezdili na dovolenou do Itálie, ale kamarád nám doporučil tento kemp. Říkal, že se tu bude moc líbit nám i našemu psovi. Od té doby jezdíme pouze sem. Absolutně nám to vyhovuje. Chodíme hodně na houby do lesa, máme nafukovací člun na elektromotor. Raději zůstáváme v kempu, kde si užíváme klidu. Každý rok se vracíme do Českého Krumlova, což je pro nás povinná zastávka. Za námi samotnými sem na pár dní jezdí i rodina, naše dcera, švagrová. Do kempů jezdíme celý život, znamená to pro nás svobodu ve všem. Můžeme být oblečení, jak chceme, dělat si, co chceme a kdy chceme, ráno můžeme skočit do vody, zaplavat si. Stan máme přímo u vody, což je pro nás luxusní místo. Navíc doma nemáme zahradu, tady si pobyt venku užíváme v té nejlepší kvalitě.

FERDINAND A HEIKE SEYBOLD

Německo, 370 kilometrů
(správce a ošetřovatelka
v domově důchodců)

Jsme tu již po patnácté. Poslední čtyři roky sem jezdíme dvakrát ročně si odpočinout. Byli jsme tu 20 dní. Toto místo mi ukázal bratr, který sem začal jezdit, když už měl plné zuby Itálie. Neznám lepší místo pro trávení dovolené. Můžeme tady v klidu odpočívat, rybařit si, manželka tu má za ta léta spousty známých, které navštěvuje. Jsme s nimi již dopředu domluvení, víme, kdo a kdy přijede a na koho se těšit. Příští rok nepřipadá v úvahu dovolená na jiném místě, už máme během roku dvě rezervace. Nikam se odtud nevzdalujeme, v prvních letech jsme se byli podívat po okolí, ale nakonec jsme zjistili, že nejlepší je to v kempu. Občas zajedeme na nákup potravin. Jezdí sem za námi známí a příbuzní. Často o tomto místě vyprávím kolegům v práci, v legraci jim ale řeknu, že jim nemůžu říct, kde to je, protože bych sám neměl místo.

EDWIN VAN HUIS

Holandsko
vzdálenost 950 kilometrů

Strávili jsme zde dva týdny v srpnu. Jsme tu poprvé, moc se nám tady líbilo, tak jsme si zarezovali termín v příštím roce. Pro nás je důležité trávit dovolenou u vody. Chtěli jsme vyrazit do kempu v České republice. Nabídku jsme našli na internetu, výhodou je, že majitelé mluví holandsky. Dětem tu dovolená svědčila, jsou zde v kontaktu s ostatními dětmi, jsme společně stále venku, což se nám líbilo. Většinu času jsme strávili v kempu, kde jsme plavali, půjčili jsme si loďku. Každopádně jsme se také podívali do Českého Krumlova a na zámek Hluboká. Moc se nám líbilo na Stezce korunami stromů v Lipně nad Vltavou, je tam nádherná vyhlídka.

Strávili jsme zde v srpnu deset nocí. Jsme poprvé nejen v tomto kempu, ale i v České republice. Vždy, když jedeme na pevninu, tak dojedeme maximálně 12 hodin od Calais. To je naše pravidlo. To, že jsme jeli sem, je náhoda. Minulý rok jsme byli v Rakousku, tam jsme poznali turisty, kteří chválili Českou republiku, tak jsme sem vyrazili. Sehnali jsme si bedekr o kempech v celé Evropě, kde doporučovali tento kemp ve Frymburku.

Bylo to tady kouzelné, nádherné prostředí, výborné

FRANTIŠEK MIKULA

Česká republika
100 kilometrů (podnikatel)

Lipno a Šumava jsou pro mě blízké, protože jsem Jihočech. Tento kemp je velice příjemný, protože je malý a hezky upravený. Je zde vstřícný a ochotný, bezproblémový majitel, kvůli tomu sem jezdím. Jsem zde asi po desáté. Strávili jsme zde tři srpnové týdny. Většinu času jsme v kempu nebo ve Frymburku. Ven jezdím jen tehdy, když přijedou přátelé na návštěvu. Celý rok pracuji s lidmi, takže si o dovolené rád odpočinu. Chodím tu ale na procházky okolo jezera, mám tu další zvyky, na které se těším. Pobyt mám zamluvený i další rok. Přes rok trávím hodně nocí v prvotřídních hotelích během služební cesty, tady mi vyhovuje, že se zastavím a bydím, je to opak toho, co dělám přes rok.

STEFAN PARIS A DIANA STENNING

Anglie, UK
vzdálenost 1200 km
(IT specialista)

jezero s čistou vodou, což je pro nás zásadní. Mám radši jezero než moře. Většinu času jsme strávili v kempu, bylo zde tolik zábavy, že jsme nikam nechtěli, ale přesto jsme vyrazili do Českého Krumlova a také na raftu na řece Vltavě. V kempu jsme strávili více času, než jsme zvyklí.

I když se nám tu moc líbilo, tak pojedeme příští rok jinam, protože každý rok plánujeme dovolenou na jiné místo. Přesto nevylučuji, že bychom se za několik let vrátili. Určitě ale budeme tento kemp dále doporučovat.

NA VÝLOV OLŠINY SE PŘIŠLO PODÍVAT 2 000 LIDÍ

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO JAN SOTONA

Říjnový výlov rybníka Olšina nedaleko Horní Plané provázal občas silný déšť. I tak se na něj podle odhadu organizátorů přišlo podívat okolo 2 000 lidí. Rybáře u tohoto nejvýše položeného chovného rybníka v Česku s rozlohou 138 hektarů mohla veřejnost sledovat při práci podruhé. Tato část šumavské přírody se jí otevřela po 60 letech v roce 2016 po zmenšení vojenského újezdu Boletice.

Rybník Olšina vznikl asi před 650 lety. Otevřená byla během výlovu i rybářská bašta pocházející z poloviny 15. století s expozicí věnovanou rybářství, lesnictví a regionu.

Rybník spravuje státní podnik Vojenské statky a lesy ČR. "Jde o unikátní dílo, které se loví jednou za dva roky," uvedl ředitel podnikové divize Horní Planá Petr Král. Na minulém výlovu se sešlo 6000 lidí, ale tehdy bylo podle mluvčího podniku Jana Sotony pěkné podzimní počasí.

Rybáři začali pracovat kolem 08:00, do hodiny začali zvedat sítě. Převažovali v nich kapři, hodně bylo i amurů, občas se objevila štika, výjimečně candát. Výlov pokračoval v neděli. Ryby pak skončily ve chvalšinských sádkách.

Návštěvníci chodili za rybáři až do loviště, živé

exempláře ryb si prohlíželi i ve speciální ukázkové kádi. Ryby, které v čisté vodě rybníka v nadmořské výšce 731 metrů dorůstaly poslední dva roky, si mohli i koupit. „Olšina má kamenitopísčité dno, a tak ryby z ní nemají bahnitou příchutí," uvedl Král.

Rybník Olšina vznikl asi před 650 lety. Otevřená byla během výlovu i rybářská bašta pocházející z poloviny 15. století s expozicí věnovanou rybářství, lesnictví a regionu. Vojenské lesy a statky ČR na Šumavě spravují Vojenský újezd Boletice i přírodní lokalitu mezi Novou Pecí a Lipnem, přiléhající k Národnímu parku Šumava.

VOJENSKÉ LESY VYBUDUJÍ UNIKÁTNÍ NAUČNOU STEZKU KOLEM OLŠINY

TEXT JAN SOTONA FOTO VOJENSKÉ LESY A STATKY

Okolo rybníka Olšina u Horní Plané vznikne naučná stezka. Trasa provede návštěvníky po břehu, mokřady i nad vodou, zážitky doplní interaktivní prezentace o regionu v moderním infocentru.

Kolem nejvýše položeného českého rybníka Olšina, ležícího nedaleko Lipna, vznikne nová naučná stezka, která má návštěvníkům Lipenska zpřístupnit dosud málo známé přírodní bohatství – Národní přírodní památku Olšina, Ptačí oblast Boletice a další chráněná území Natura 2000. Více než sedmikilometrový okruh povede částečně po cestách, ale také na pilotech nad vodní hladinou a mokřady. Součástí projektu je také výstavba návštěvnického střediska s interaktivní výstavou o přírodě a historii regionu.

Naučná stezka o celkové délce 7,3 kilometru bude začínat u památkově chráněné budovy rybářské bašty Olšina, kde je umístěna expozice o lesnictví, rybářství a místním ptactvu. Část trasy okolo rybníka z 15. století povede po pevných cestách, druhá část pak návštěvníky po dřevěných chodnících a mostcích na pilotech zavede také do mokřadů i přímo nad hladinu rybníka. Součástí trasy bude vedle naučných infotabulí o zdejší flóře a fauně mimo jiné také plovoucí vor, na němž návštěvníci mohou ručkováním po laně z trasy odbočit a pozorovat přírodu z hladiny rybníka. Nad nivou Olšínského potoka, který rybník napájí, pak bude mít trasa podobu stylizované bobří hráze. Počítá se i s dalšími prvky, jako je pozorovací budka v mokřadech nebo malá rozhledna.

„Naučnou stezkou kolem rybníka Olšina otevřeme více lokalitu, která byla po desetiletích zpřístupněna v rámci optimalizace vojenského újezdu Boletice před dvěma lety. Chceme návštěvníkům Šumavy představit unikátní přírodu, která těmto místům dominuje také díky tomu, že se jim vyhnul civilizační ruch,“ uvedl ředitel VLS Petr Král.

Olšina je mimo jiné součástí Ptačí oblasti Boletice,

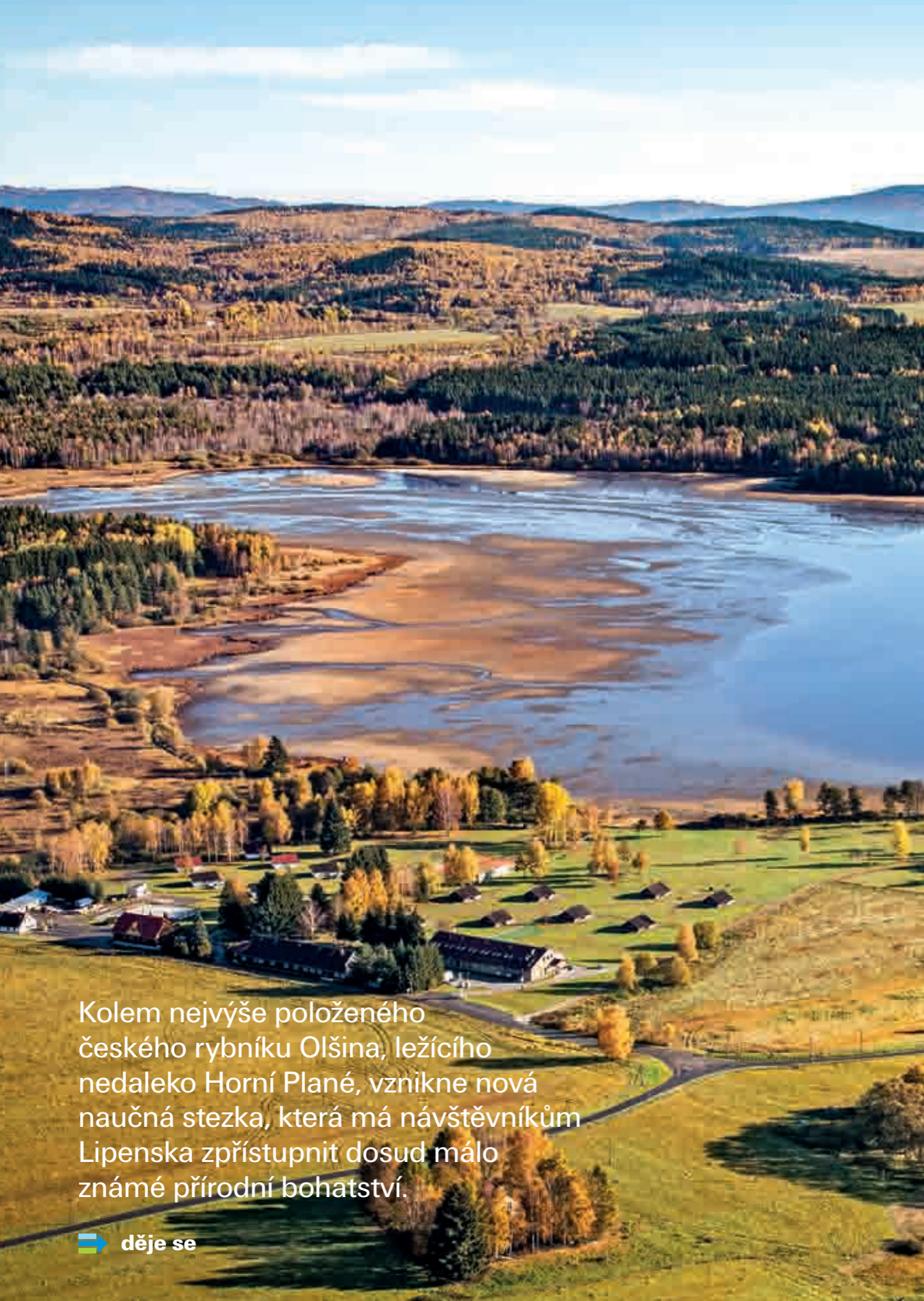
kteřá zde byla zřízena nařízením vlády v roce 2005 na 23,5 tisících hektarech, jimž se vyhnuly rozsáhlé meliorace i větší zátěž v podobě dávek umělých hnojiv a pesticidů. Stejně tak toto území nepoznalo znečištění vod z komunálního odpadu. Lokalita, která je významnou pramennou oblastí, je domovem 136 druhů ptáků, mezi nimi 53 zvláště chráněných druhů a 66 druhů z Červeného seznamu ptáků České republiky. Unikátní je také flóra rybníka Olšina v čele se sibiřským tavolníkem vrcholovým (*Spiraea salicifolia*).

Epicerentrem pro výpravy kolem Olšiny by se mělo stát nové návštěvnické středisko s interaktivní prezentací o přírodě na české i rakouské straně tohoto šumavského regionu i o jeho historii.

„Plánujeme, že návštěvnické středisko bude sloužit pro školení, edukativní programy a v neposledním případě i pro školní kolektivy. Naučná stezka bude mít dobré dopravní napojení, začínat bude jen několik set metrů od lesní zastávky Hodňov na páteřní šumavské lokálce z Českého Krumlova na Černý kříž a Volary. Velká část trasy bude také řešena bezbariérovým způsobem pro tělesně handicapované návštěvníky,“ dodal Petr Král.

Realizace celého projektu bude zahájena přípravnými pracemi již během letošního podzimu, celkem si vyžádá investici téměř 30 milionů korun. Velkou část nákladů pokryje dotace přeshraničního programu INTERREG V-A Rakousko - Česká republika, kterou partneri projektu v tomto roce získali. Zatímco Vojenské lesy a statky se postarají primárně o stavební realizaci projektu, rakouský spolek Verein Waldschule Böhmerwald se zaměří především na propagaci celého projektu mezi návštěvníky Šumavy na obou stranách hranice.

Kolem nejvýše položeného českého rybníku Olšina, ležícího nedaleko Horní Plané, vznikne nová naučná stezka, která má návštěvníkům Lipenska zpřístupnit dosud málo známé přírodní bohatství.

SERIÁL O LIPENSKÝCH OBCÍCH: ČERNÁ V POŠUMAVÍ

TEXT A FOTO PAVEL PECHOUŠEK

Starostka Černé v Pošumaví
Irena Pekárková

V ČERNÉ V POŠUMAVÍ,
KDE SE POČET OBYVATEL
V TURISTICKÝCH SEZONÁCH
POKAŽDÉ ZNĚKOLIKANÁSOBÍ,
CHYSTAJÍ ZAJÍMAVÉ INVESTICE
DO INFRASTRUKTURY.

Postaví cyklostezku za 43 milionů korun – povede nad hladinou malého Lipna

Více než 43 milionů korun bude stát nová cyklostezka, která povede vedle hráze oddělující v Černé v Pošumaví tzv. malé a velké Lipno. Stezka bude 1,2 kilometrů dlouhá a z 85 procent nákladů bude uhrazeno ze Státního fondu dopravní infrastruktury. Hotovo by podle aktuálních plánů mělo být v roce 2019.

Cyklostezka vznikne v dnešním tzv. malém lipenském jezeře, tedy na pravé straně při výjezdu z Černé. Tady hráz rozetíná hladinu lipenského jezera na dvě poloviny. Cyklostezka povede asi půl metru nad hladinou. Nejprve sem proto bude nutné navést mnoho obřích kamenů, na kterých se cyklostezka začne budovat. Součástí bude i lávka, pod kterou budou proplouvat lodě, a také nová místa, odkud bude možné pohodlně chytat ryby.

„Nová část cyklostezky propojí celé Lipensko, tento úsek zde dlouhé roky výrazně chyběl. Přidanou hodnotou bude, že přinese velkou úlevu všem cyklistům, kteří ještě nyní musejí při překonávání hráze jet přímo po silnici, kde se necítí úplně bezpečně,“ uvedla Irena Pekárková, starostka obce Černá v Pošumaví.

Starostka Pekárková má navíc další plány, chce na tuto cyklostezku volně navázat další. Ta by měla vést obcí, po břehu „malého“ lipenského je-

zera na pozemcích, které patří státnímu podniku Povodí Vltavy. Zhruba kilometr dlouhá cyklostezka by vedla ze středu obce na hráz. Vše ale záleží na tom, jak dopadne stavební povolení. „Cyklisté by tak nemuseli projíždět po silnici,“ vysvětlila starostka její výhody.

Taková cyklostezka bude v Černé velice potřebná, jen v samotné obci, kde žije 835 lidí se přes léto počet obyvatel zněkolikanásobí. Míří sem především milovníci vodních sportů, protože v Černé má hladina lipenského jezera největší plochu.

„Černá v Pošumaví letos slavila výročí 750 let od svého založení. Je to vyhledávané místo ideální pro turistiku a rekreaci, a proto je zapotřebí investovat do infrastruktury, která zvýší komfort, ale především bezpečí místních i turistů. Cyklostezka je skvělým počinem, který obec ještě více přiblíží lidem,“ uvedla starostka Pekárková.

Ta v Černé starostuje od roku 2010, letos v říjnu svůj mandát starostky obhájila. Předtím pracovala jako účetní a dvě předcházející volební období, tedy od roku 2002 byla řadovou zastupitelkou. „Z doby a přání obyvatel Černé a kolegů zastupitelů vyplynulo moje jmenování do pozice starostky. Dnes je mým cílem dodělat klíčové projekty, které zde máme rozpracované,“ uvedla Pe-

„Nová část cyklostezky propojí celé Lipensko, tento úsek zde dlouhé roky výrazně chyběl. Přidanou hodnotou bude, že přinese velkou úlevu všem cyklistům, kteří ještě nyní musejí při překonávání hráze jet přímo po silnici, kde se necítí úplně bezpečně,“ uvedla Irena Pekárková

kárková, která pochází z Brna a na jih Čech se přivdala. Mezi její koníčky patří především pěší túry a cestování, protože ráda poznává cizí země.

Za dobu jejího starostování se opravila kompletní kanalizační a vodovodní síť v obci. V plánu jsou nové domy pro seniory.

„Postupně rekonstruuje byty, které spravuje a pronajímá obec Černá. Snažíme se, aby naši obyvatelé měli co nejpříjemnější bydlení.“

V plánu je vytvoření nové obytné zóny, kde by mohly vyrůst domky či bytové domy pro rodiny s dětmi. „Zájemci jsou, lidé se ptají a chtěli by se do obce přestěhovat. Ale není kam,“ doplnila starostka. Ne všechny pozemky ale patří obci, ta se nyní snaží soukromé vlastníky spojit a společně vytvořit plán, jakým způsobem území zastavět.

To ale nejsou všechny projekty, kterými se Černá může chlubit, v místní mateřské škole je od podzimu nové tepelné čerpadlo za 2 milionu korun. Ve spádové osadě Bližná je v plánu čistírna odpadních vod za 2 miliony korun. Vznikla nová větev pro vodu a kanalizaci za 4 miliony korun. Za více než 1,5 miliony korun nakoupila obec novou techniku, která bude sloužit k údržbě veřejného prostranství na území obce.

V Černé je také pět kempů i ty se neustále rozvíjí. Zdejší tahákem je jediné letní digitalizované kino na Lipensku, které je čtvrtým nejnavštěvovanějším „letňákem“ v republice. Obec do něj každý rok investuje desítky tisíc korun.

Nová cyklostezka povede
po pravé straně hlavní silnice
nad hladinou malého Lipna.

CELÝCH 45 LET JEZDIL NA LIPNO ULOVIT SVÉHO ŽIVOTNÍHO SUMCE

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO ARCHIV MIROSLAVA TYLA

Zkušený rybář Miroslav Tyl z Českých Budějovic chytil letos v létě na Lipně životní úlovek. Šel zkusit štěstí na velikána a povedlo se. Vytáhl z vody sumce o délce 210 centimetrů. Povedlo se mu to po 45 letech, co na Lipno jezdí rybařit.

Šel jste cíleně na takto velkého dravce?

Ano, cíleně. Byl jsem kompletně připravený. Od nástrahy až po výbavu.

Kolik měřil a vážil?

Měřil 210 centimetrů a odhadovali jsme ho na 80 kilogramů. Podle tabulek měl mít sice 65 kilogramů, ale tenhle kus se povedl. Je to můj životní úlovek. Odhaduju, že mu mohlo být 30 let.

Na co jste chytil?

Nástraha byla cejn o velikosti zhruba 30 centimetrů.

Kolik minut jste sumce tahal z vody?

Čtyřicet. Fotili jsme se asi ve 22 hodin. Po příjezdu jsem čekal jen hodinu a dvacet minut do záběru. Člověk na to musí být připravený. Nesmí stát moc blízko břehu, aby mohl vzít prut do ruky, musí se zapřít... na pruty mám speciální držáky a když sumec zabral, byla to taková síla, že se mi ze začátku nedařilo z nich prut vyndat. Musel jsem počkat na pohyb sumce a pak teprve prut vyháknout. Pak jsme mohli nasednout na loď a vyrazit za ním, protože jsme měli nástrahu zavezenou 150 metrů od nás. Ze břehu by nešel přitáhnout.

Na loď jste ho dostali v pohodě?

Šlo to přes namočenou podložku, přesně podle pravidel. I pak při focení jsme ho polévali vodou. Jediné, co jsme s kolegou museli na lodi řešit, bylo vyrovnávání. Když jsme ho chtěli vytáhnout, musel jsem kolikrát skočit na druhou stranu lodě, abychom se nepřevrátili (úsměv).

Lipno znáte dobře? Jezdíte tam často?

To musím spočítat (úsměv)... jezdím tam 45 let, takže prostředí znám dokonale. Minulý rok jsem chytil sumce 150 centimetrů a předtím jsem měl sice menší, ale taky pěkné úlovky. Do sumců jsem se dal před třemi roky s tím, první rok jsem ještě chytil bez pořádné výbavy.

Nesmí stát moc blízko břehu, aby mohl vzít prut do ruky, musí se zapřít... na pruty mám speciální držáky a když sumec zabral, byla to taková síla, že se mi ze začátku nedařilo z nich prut vyndat.

PADESÁT LET HLÍDÁ LIPNO PŘED PYTLÁKY

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO PAVEL PECHOUŠEK

Už padesát let dohlíží na hladinu Lipna Jiří Langer z Frymburku, jako dobrovolník hlídá zdejší rybí obyvatele před pytláky. Více než osmdesátiletá rybářská legenda zavzpomínala pro časopis Lipensko na to, jak to s rybařením na Lipně vypadalo v 70. a 80. letech minulého století, kdy stále náš největší rybářský revír mužům i ženám s prutem patřil.

Jiří Langer je již padesát let členem dobrovolné rybářské stráže na Lipně. Dnes je služebně nejstarším členem této organizace, která hlídá dodržování všech pravidel i zákonů týkající se rybaření v našem největším rybářském revíru.

Kontroly rybářů tvořily a stále tvoří samozřejmě hlavní část náplně jeho práce. „Dříve jsem většinu lidí, kteří tu rybařili, znal. Vždy jsem dával přednost domluvě, snažil jsem se poznat charakter toho člověka, až potom hledat nějaké represe,“ vysvětluje. „V klidu se domluvit a propagovat zájmy naší organizace a ochranu přírody,“ doplnil.

Jiří Langer, který pracoval v sekci dopravy u státních statků, dělal svůj koníček téměř nezištně, odměnou mu byla loď, kterou má do dnes k dispozici, a velice omezené finance.

Do Frymburku přišel přesně před šedesáti lety z Náchoda, kde se narodil a strávil dětství, respektive z Trenčína, kde sloužil základní vojenskou službu. Odtud si přivedl také manželku. „Frymburk byl tehdy opuštěný. Byly zde prázdné, ale krásné byty, mohl jsem si vybírat,“ začíná se svým vyprávěním. Začal pracovat jako mechanizátor u státních statků v Černé v Pošumaví. Dostal starý nákladní vůz, který dal do kupy. Po letech začal pracovat jako vedoucí dopravy. Jeho celoživotním koníčkem pro něj bylo rybaření, ale hlavně ochrana ryb a všech obyvatel lipenského jezera před pytláky. Za ta léta u vody má za sebou stovky zážitků a s tím spojené historky veselé i smutné.

Po vybudování nádrže to byla doba pro rybáře zaslíbená. Lipno bylo nové i pro ryby, a proto se držely při okrajích jezera. „Nejvíce rybářů sem jezdilo v 70. a 80. letech minulého století. S rozvojem cestovního ruchu došlo logicky k poklesu jejich počtu. Hodně vymizeli cizinci s výjimkou Rakušanů, Němců a Holanďanů,“ uvedl. Rybáři nemají na lov ryb takový klid a prostor a často volí jinou lokalitu k lovu. I tak jsou ale některá místa na Lipně stále obsypána muži a ženami s prutem v ruce.

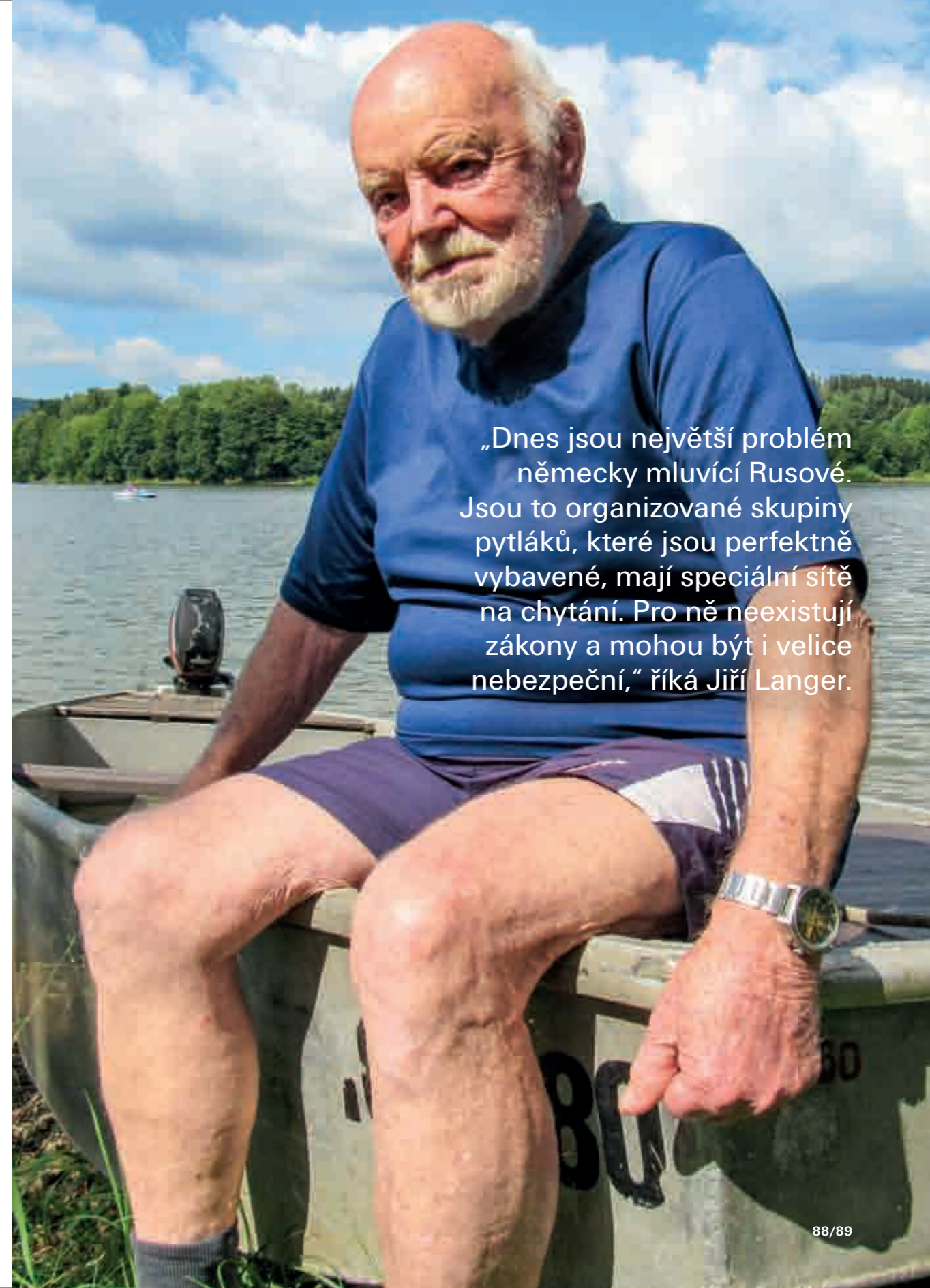
„Ti, co jezdí teď, jsou spíše sváteční rybáři, skalní rybáři, kteří se objevují pravidelně celou sezónu, tak ti ubývají, řekl bych, že mizí,“ říká. Protože sám po dohodě s rybářským svazem vydává i povolenky, má pro toto tvrzení i důkaz. „Mám mnohem menší výdej dlouhodobých povolenek ve srovnání s dobou před deseti, dvaceti lety,“ uvedl s tím, že rybářská sezóna začíná s počátkem září.

„Rozhodně ubylo lidí, kteří si nekupují povolenku. V tomto ohledu jsou rybáři zodpovědní,“ řekl.

Dnes rybářská stráž zaměstnává dokonce i profesionály, Jiří Langer se svými kolegy musel všechny případy řešit domluvou. Za dobu svého působení toho s rybami zažil asi jako nikdo jiný na Lipně. Od krásných zážitků, kdy s rybářským svazem pomáhal zajišťovat celoroční péči o ryby, ale třeba i odchyt nepůvodních druhů, po ten, při kterém během pravidelné kontroly po úderu pádlem od jednoho pytláka málem přišel o oko. „Jednalo se o jednoho českobudějovického rybáře. Měl jsem s ním několikrát problémy. Věděli jsme o něm. Při posledním konfliktu mě píchnul pádlem do oka a málem jsem oslepl. Byl to blázen, který byl schopný mě i zabít,“ uvedl. Několikrát ho předtím potkal na vodě a téměř každé setkání znamenalo konflikt, než to vyvrcholilo střetem. „Došlo k němu na vodě, kde chytil ryby. Ti, co rybařili na břehu, ho chtěli lynčovat,“ doplňuje.

Rybáři v Lipně dnes nejvíce chytají kapry, ale i štiky nebo candáty, jejichž maso je velice ceněné. „Bohužel je zde stále více sumců, kteří sem byli vysazeni uměle, ale nemají v Lipně co dělat. Stejně jako například peleř, nepůvodní skandinávský druh ryby, který jsme v 80. letech odlovili. Dnes již v Lipně není,“ uvádí Langer.

„Dnes jsou největší problém německy mluvící Rusové. Jsou to organizované skupiny pytláků, které jsou perfektně vybavené, mají speciální sítě na chytání. Pro ně neexistují zákony a mohou být i velice nebezpeční,“ uzavírá.

„Dnes jsou největší problém německy mluvící Rusové. Jsou to organizované skupiny pytláků, které jsou perfektně vybavené, mají speciální sítě na chytání. Pro ně neexistují zákony a mohou být i velice nebezpeční,“ říká Jiří Langer.

NA LIPNĚ VYMŘELI SÍHOVÉ, CHLADNOMILNÉ RYBY VYŽADUJÍCÍ ČISTOU VODU

TEXT A FOTO DANIELA PROCHÁZKOVÁ

Hydrobiologové z Biologického centra Akademie věd ČR ve spolupráci s Jihočeským územním svazem Českého rybářského svazu prováděli v srpnu v Lipenské přehradě komplexní průzkum rybí obsádky. Dobrou zprávou při předešlých dvou průzkumech v roce 2016 a 2017 bylo, že populace candáta, která byla před několika lety téměř zdecimována přelovením, se regeneruje. To ovšem neplatí o populacích síha. Letos se definitivně potvrzuje, že tato chladnomilná lososovitá ryba, která je indikátorem čisté vody a málo narušeného životního prostředí, z Lipna úplně vymizela. Důvod vědci neznají.

„V letech 2003 - 2008 byli síhové na Lipně hojní a každoročně se vytírali, tvořili téměř 15 procent celkové biomasy ryb volné vody. V roce 2012 to byla už jen 2 procenta,“ říká ředitel Hydrobiologického ústavu Biologického centra AV ČR Jan Kubečka. Při komplexním průzkumu rybí obsádky lipenské přehrady v roce 2016 se prokázalo, že se síhové nedokáží rozmnožovat a že jejich populace vymírají, což se při letošním monitoringu s jistotou potvrdilo. „Přímé příčiny, proč populace síha vymřely, neznáme. S největší pravděpodobností je zádrhel ve stadiu jiker,“ vysvětluje Jan Kubečka a dodává, že stejná situace nastala i v dalších sledovaných českých nádržích (Římov, Žlutice) a v některých evropských jezerech. S českým síhem však ještě není úplný konec. Daří se mu v nových důlních jezerech Medard a Most, kde českobudějovičtí vědci uskutečňují unikátní experiment s nasazením síha do zatopených povrchových dolů.

Narůstají počty candátů a sumců

Převažujícími druhy ryb v lipenské přehradě jsou ryby kaprovité – kapr, cejn, plotice ouklej a cejnek. Mezi nejpočetnější dravce pak patří okoun, candát, bolen a sumec. Právě u sumce velkého dochází v posledních letech k zajímavé změně. „Se vzrůstem jarních teplot se zlepšily podmínky pro rozvoj tohoto vrcholového predátora evropských vod. Dřív byla populace sumce kompletně závislá na umělém nasazování, v současnosti se ale rozmnožuje přirozeně. Počty sumců narůstají, což bude mít vliv na kaprovité ryby i další dravce. V nádrži Lipno, která je vysoce položená, je však tento proces teprve v začátku,“ říká Jan Kubečka.

Jak vyplývá z analýz loňského průzkumu, zotavila se také populace candáta, již před deseti lety hrozil naprostý kolaps. V letech 2016 a 2017 měl plůdek candáta mimořádně silné ročníky, které mohou být významné v dalších letech. „Ačkoli většina úlovků nebude větší než 60 centimetrů, zřejmě zatím nehrozí nebezpečí, že by byla populace candáta při současném míře odlovu podlomena,“ uzavřel Jan Kubečka.

NA LIPNĚ RYBAŘÍ PŘES TŘICET LET

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO ARCHIV PETRA PAVLÍČKA

Petr Pavlíček z Bíliny na Teplicku jezdí na Lipno rybařit každý rok, většinou i vícekrát. Dělá to tak již více než 30 let. Bere s sebou i syna. Před revolucí jezdil do kempů - U Lískovců nebo Vřesná ve Frymburku, případně Kobylnice či Modřín v Lipně nad Vltavou. Poslední roky jsou to většinou Lojzovy Paseky, Kovářov, ale nejraději má Dolní Vltavici.

„Většinou jsme na Lipně 14 dní a málokdy se stane, že nechytíme sumce, na které se zaměřujeme nejvíce,“ uvádí Pavlíček, který se živí jako zdravotní kouč a na Lipno jezdí z 300 kilometrů vzdálené Bíliny.

„Před lety jsme chytali hlavně candáty. Pak tam převládli sumci a boleni, tak jsme se právě zaměřili na ně,“ doplňuje s tím, že sumci se dají chytat jen pár dní z pobytu, protože většinou dost fouká, což je počasí, kdy mu sumci neberou.

Chytá tedy hlavně dravce, letos podle jeho slov brali hodně okouni a už také i candátí. Na fotografii z letoška je ale i středně velký sumec o délce 130 cm, který už

má slušnou sílu. „Když chytáme z gumového člunu, tak nás pěkně povoží. Špička prutu je dost často ve vodě. Je to vždy pěkný zážitek a adrenalin,“ popisuje.

Od roku 2005 vytáhl z Lipna sumců mnoho, určitě přes padesát kusů, zatím největší měřil 170 centimetrů. „Měl jsem na prutu také dvakrát sumce přes dva metry, bohužel nevydrželo náčiní, které jsme po takových zkušenostech vyměnili, ale od té doby zatím větší nepřišel.“

Všechny tyto obry vrací do vody. Stejně tak je to s boleny, z nichž největší měřil 69 centimetrů, letos pak 63 cm (na obrázku). Letos se mu podařilo také chytit kapra o velikosti 70 centimetrů.

HOTEL FLORIÁN, RUSTIKÁLNÍ PERLA Z ČESKÝCH ŽLEBŮ

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO ARCHIV JOSEFA PŘIBA A JAN SCHEJBAL

Typický vzhled vysokohorského šumavského statku se zde snoubí s luxusem moderní doby a špičkovými technologiemi. Čerstvě opravený wellness hotel Florián (www.hotel-florian.eu) v Českých Žlebech nemá široko daleko srovnání, je rekonstruovaný v rustikálním stylu, s nejvyšší citlivostí a pečlivým výběrem materiálů. Historická šumavská horská chalupa si zvenku zachovala svou typickou tvář, a přitom uvnitř se musí klienti připravit na tu nejvyšší kvalitu, a to co se týká jak ubytování, tak i kuchyně.

Majitelem je Josef Příb, úspěšný podnikatel, který se zamiloval do horního Lipenska. „Před generální rekonstrukcí byl dům naposledy přestavěn někdy kolem roku 1850. Tuto podobu si dům zachoval dodnes. Využili jsme sousední stodolu a seník, ze kterých jsou nyní apartmány, dále například společenská místnost, ve stájích je wellness se saunou a dvěma bazény,“ uvádí majitel hotelu Florián Josef Příb. Florián nabízí ubytování v jednácti stylových pokojích. Všechny jsou komfortně vybaveny.

Josef Příb využil služeb architekta, za materiál se nebál zaplatit. Výsledek stojí za to! „Hotel tohoto stylu jsme na Šumavě zatím nenašli. Použili jsme prvky, které se používaly mezi roky 1920 - 1950. Od umyvadel, obkladů, osvětlení po zrcadla,“ jmenuje.

Vše harmonizuje s původním zaměřením domu v klasickém šumavském stylu a jeho novým účelem. Například podlahy jsou v některých místnostech původní, řezané z kmenů tak velkých smrků,

že takové už dnes na Šumavě nerostou. Kliky a vodovodní baterie jsou vyrobené speciální metodou z matného druhu mosazi, jak se vyráběly v polovině minulého století.

Ubytovací zařízení se nachází ve výšce 930 metrů nad mořem uprostřed šumavské divočiny, je částečně zabudované do svahu a je určeno především pro aktivní a náročnou klientelu.

„Naši hosté jsou nejen cyklisté, turisté a lyžaři, pro které je náš hotel ideálním výchozím bodem pro objevování krás Šumavy a horního Lipenska, ale i návštěvníci, kteří si chtějí užít krásy okolí při procházce s dětmi, relaxaci na zahradě s výhledem na Šumavu či využití vířivého bazénu se 37 °C, sauny a bazénu s protiproudem,“ uvádí Josef Příb, který je především úspěšným pražským podnikatelem. Zaměřuje se na pronájem průmyslových kancelářských nemovitostí a také vlastní úspěšnou firmu zbývající se prodejem jízdních kol Giant.

Florián je otevřený od podzimu roku 2017. Josef Příb původně zanedbaný horský statek koupil už v půlce 80.let. Jenom rok trvalo vyřízení formalit, protože se jednalo o citlivé území tehdy ještě v hraničním pásmu a jen pár metrů od železné opony. Tehdy pracoval jako hudebník a manažer nejprve skupiny Abraxas a posléze OK Band. Vedle hraní působil jako manažer a také řídil fan-klub. Po revoluci vlastnil s Vladimírem Kočandrem naše největší hudební vydavatelství Monitor EMI.

„Uvažoval jsem o tom, že si koupím chalupu na horách, kde je v zimě dostatek sněhu a dá se lyžovat. První volba padla na Krkonoše. Nakonec vyhrála Šumava, kde jsme objevili tuto zajímavou nemovitost,“ vypráví.

Původně se jednalo o velice zanedbaný horský statek s přílehlou stodolou, byl tu jen septik, kadibudka, studánka. „Bylo to vybydlené stavení. Bez vodovodu, takže jsme pro vodu chodili do džberu, chyběla kanalizace. Elektrické rozvody v látkových kabelech z roku 1934. Bydlet se původně dalo ve dvou místnostech ze třinácti. Do obyvatelného stavu jsem jich uvedl šest a zpočátku sloužily pro naši rekreaci. Po roce 1991 jsem přemýšlel, co s tak velkým stavením dál,“ vypráví o začátcích.

Díky různým nepředvídaným událostem a velkému pracovnímu vytížení se začátek rekonstrukce o mnoho let protáhl. „Na svých služebních cestách

Josef Příb
– velký fanďa cyklistiky
a majitel hotelu Florián.

trávím hodně času v hotelech, a to jak velice luxusních, tak i menších „butikových“. Zde jsem dlouho hledal inspiraci a stále přemýšlel, co bude pro tento dům uprostřed národního parku nejlepší,” říká.

Sám projekt několikrát předělával. „O penziony je stále menší zájem. Lidé hledají větší luxus, nechtějí si vařit, chtějí mít plný servis. Nakonec jsem se rozhodl, že postavím malý hotýlek s restaurací,” popisuje.

Rekonstruovat se zde začalo na konci roku 2013, hotovo bylo v září roku 2017.

Zajímavostí je i to, že hotel má špičkovou vzduchotechniku a je vytápěný pomocí tepelného čerpadla, kterému energii dodává sedm vrtů o hloubce 116 metrů. Pod hotelem je dětské hřiště, střelnice na lukostřelbu, trampolína a malé informační středisko Českých Žlebů umístěné ve srubu, více informací www.ceske-zleby.eu.

Obzvláště pyšný je Josef Příb na to, jak se v hotelu vaří. Vybírá kuchaře se zkušenostmi jak z domácí, tak i mezinárodní kuchyně. Současný kuchař byl dlouho

zaměstnaný ve vyhlášených pražských restauracích a dalo práci ho přemluvit, aby se přestěhoval do lokality ležící nedaleko německých hranic. „Náš záměr byl zde vařit středoevropskou kuchyni. Hlavně těstoviny, pizzu, rizoto a česká kuchyně, kterou mají hosté pocelý týden v práci, by spíše byla jen doplňková. Původně jsme vůbec nechtěli hotovky, ale nakonec jsme je nyní přes prázdniny zařadili, protože jsme někdy nestíhali. A tak hosté dostali na výběr, zda chtějí počkat na nějakou specialitu (čerstvé ryby, steak a podobně) z čerstvých surovin, což trvá déle, nebo si mohli vybrat hotovku.” uvádí s tím, že tu nemají stálý jídelní lístek, ten se mění každý den. V létě tu měli úspěch s venkovním grilem, kde opékali ryby, argentinské steaky nebo speciální klobásy.

„Strávil jsem hodně času i v Asii, a tak mám plán zařadit občas na jídelníček některou specialitu z asijské kuchyně, ale to chce čas a klientelu, která se bude vracet a těšit se, že na našem jídelníčku najde vždy nějaké překvapení,” uzavřel.

Další zajímavost, která je spojena s hotelem a s cyklistickými aktivitami Josefa Příba, je zmapování doporučených tras pro silniční a horská kola, které začínají přímo z parkoviště u hotelu. Trasy dostaly výstižný název Šumavsko-lipenské okruhy, neboť využívají výhodného položení místa, ze kterého snadno dojedete jak do oblasti pramenů Teplé a Studené Vltavy, centrální Šumavy, tak i části Lipenska, kdy trasu si můžete vybrat dle vaší výkonnosti. Informace o trasách naleznete na www.sumava.bike

STEZKA KORUNAMI STROMŮ V ZIMĚ

TEXT VOJEN SMÍŠEK FOTO LIPNO SERVIS

Stezka korunami stromů je otevřena 364 dní v roce. I v průběhu zimy si tak užijete překrásné výhledy, jako je ten na fotografii. Kochat se můžete pohledem na okolní krajinu, jezero i vzdálené Novohradské hory. Za jasného počasí odtud bývá vidět i panorama rakouských alp. Výstup na Stezku je zcela bezbariérový, a tak si výhledy mohou užít například i maminky s kočárky. Na Stezku se vydejte klidně rovnou ze sjezdovky. Více se dozvíte na www.stezkakorunamistromu.cz

Akce na Stezce

8. 12. 2018 Lipno dětem aneb Mikuláš naděluje
1. 1. 2019 Novoroční výstup na Stezku korunami stromů
26. 1. 2019 Velbloud na sněhu

 tip na výlet

- délka 675 metrů a 40 metrů vysoká vyhlídková věž s neopakovatelnými pohledy
- Jeden z nejdelších suchých tobogánů v ČR (52 m)
- 11 adrenalinových zastávek a několik naučných didaktických stanic

■ s Lipno.card získáte navíc dárek k rodinné vstupence a Stezkabus zdarma

ZANIKLÁ SLÁVA TUHOVÝCH DOLŮ V ČERNÉ V POŠUMAVÍ

TEXT A FOTO ING. FRANTIŠEK ZÁHORA, KRONIKÁŘ OBCE ČERNÁ V POŠUMAVÍ

Píše se rok 1268. Český král Přemysl Otakar II. stvrzuje v březnu svým podpisem v královském městě Písku smlouvu, v níž je darován tzv. „Hirzův“ nebo též „Mokerský“ újezd, klášteru ve Zlaté Koruně. Toto území získal od krále Václava I. jeho věrný služebník Hirzo z Klinkenbergu, který na něm hospodařil přibližně od roku 1250. Na konci újezdu nechal vystavět, v tehdy velkolepém stylu, vesnici, kterou nazval Hirzov – dnešní Dolní Vltavice. Tento název, stejně jako ostatní názvy vesnic v újezdu, se však objevuje až v oné darovací smlouvě v roce 1268.

Obec Černá v Pošumaví si tak připomíná 750.let od první zmínky o obci. Ta je zde uvedena jako Natschererece, svědčí o slovanském původu, stejně jako názvy ostatních sídel. Název jistě vznikl z barvy vod, které dostávaly hnědý až černý nádech, což svědčí o přítomnosti horniny grafitu v půdě. Tento měkký nerost organického původu v pozdější době zasáhl významným způsobem do historie celého území a zejména samotné obce. V roce 1767 byla odkryta ložiska grafitu v okolí Mokré a Černé, s průmyslovou výrobou se začalo v roce 1841, což postupně přineslo věhlas a prosperitu majitelům rodu Schwarzenbergů i samotné obci.

V oblasti dnešního „malého Lipna“ byla hlavní úpravná těžného grafitu, který se nechával na povrchu zvětrávat a vyplavovat vodou a pak se ukládal do dřevěných sudů a v nich roztvářel téměř docelého světa. Uvádí se, že v roce 1880 tvořila výroba tuhy v Černé a Mokré 41% výroby v Rakousku-Uhersku. Tento grafit byl velmi kvalitní, obsahoval kolem 60 – 85% uhlíku, a tak

poptávka neustále stoupala. V počátečním období v letech 1812 – 1822 se vyprodukovalo 221 vagonů, v letech 1852 – 1862 to bylo již 1421 vagonů a na konci stoletého cyklu v letech 1903 – 1912 představoval odbyt již 7889 vagonů. Na přelomu let 18. a 19. století se tuhové doly v Černé stávají jedním s největších výrobců a exportérů tuhy na světě. V tuhových dolech bylo tehdy (1910) zaměstnáno celkem 630 dělníků a k tomu dalších 200 dělníků pracovalo v těžbě rašeliny pro tuhové doly. Celková délka otevřených slojí dosáhla 5177 metrů a jednoduchých kolejí na dopravu hmoty v jamách a na povrchu bylo 7340 metrů. V období II. světové války v roce 1940 schwarzenberská režie doly uzavřela a v letech 1941 – 1942 byly zlikvidovány.

S těžbou grafitu se pokračovalo od roku 1952 na Bližné, kde byly slibné surovinové zásoby. Po privatizaci po roce 1990 i zde těžba pomalu ustává až do úplného uzavření v roce 1998. Na dole Bližná se těžilo nepřetržitě 43 let a bylo zde vytěženo přes čtvrt milionu tun suroviny.

Historie obce Černá v Pošumaví je tak pevně spjata s dolováním a těžbou grafitu. V současné době však každý, kdo není obeznán s historií obce a blízkého regionu, vůbec již nepozná, že zde byla rozsáhlá ložiska grafitu a že dolování ovlivňovalo prakticky celý život obce.

Jediným pozůstatkem po kdysi významné těžbě je vyústění schwarzenberské štoly Josef nedaleko osady Mokrá. Dlouhá léta zůstávalo toto místo bez povšimnutí. Přestože obec není vlastníkem, považujeme vyústění štoly za určitou památku, a tak byly celý portál i okolí na náklady obce v roce 2015 zrekonstruovány. K místu přivádí zájemce dvě trasy obcí vybudovaných naučných stezek. O těžbě na dole Bližná informuje poslední naučná stezka procházející touto oblastí.

41 LET KRONIKÁŘEM V ČERNÉ V POŠUMAVÍ

TEXT ING. FRANTIŠEK ZÁHORA A PAVEL PECHOUŠEK FOTO PAVEL PECHOUŠEK, TURISTICKÝ SPOLEK LIPENSKA

Po absolvování agronomické fakulty Vysoké školy zemědělské v Praze jsem začal pracovat v různých technických funkcích na Oborovém podniku Státní statky Šumava. Do Černé v Pošumaví jsem se přistěhoval v roce 1971 a nastoupil jako vedoucí hospodářství Bližná, odštěpného závodu OPŠ Černá v Pošumaví.

V následujících letech jsem byl ve funkci agronoma odštěpného závodu Frymburk a v roce 1990 jsem byl jmenován ředitelem Statku Frymburk, s.p. V rámci privatizace ukončil statek k 30.6.1997 svou činnost a já na krátký čas nastoupil jako vedoucí na zprivatizovanou Farmu Milná ,s.r.o. Až do odchodu do důchodu jsem pak pracoval na různých místech mimo zemědělství (zejména pojišťovnictví).

V roce 1977 jsem v Černé začal dělat kronikáře obce, který zde do té doby nebyl. Měl jsem k tomu blízko, protože otec v mé rodné obci Třebějice na Soběslavsku dělal knihovníka, zajišťoval promítání filmů a další kulturní akce. Vedle kronikaření jsem dosud přispěl 215 články do regionálního tisku a

obec vydala tři mé knihy, týkající se převážně historie obce. Poslední publikace, vydaná k 750. výročí první zmínky o obci, vyšla letos. Vedle toho jsem napsal 10 odborných zemědělských publikací a pravidelně přispívám do obecního časopisu Zpravodaj.

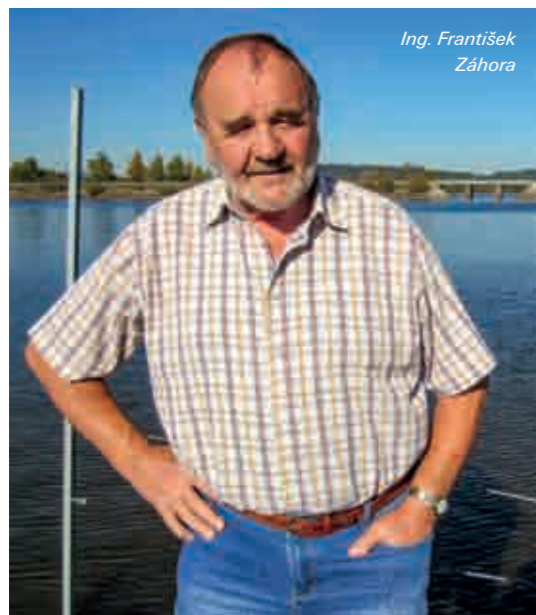
S manželkou, která pracovala jako účetní ekonom na MNV a OÚ Černá v Pošumaví, jsme vychovali tři děti, které pracují v různých odvětvích mimo obec.

Černá v Pošumaví je plná osmičkových výročí

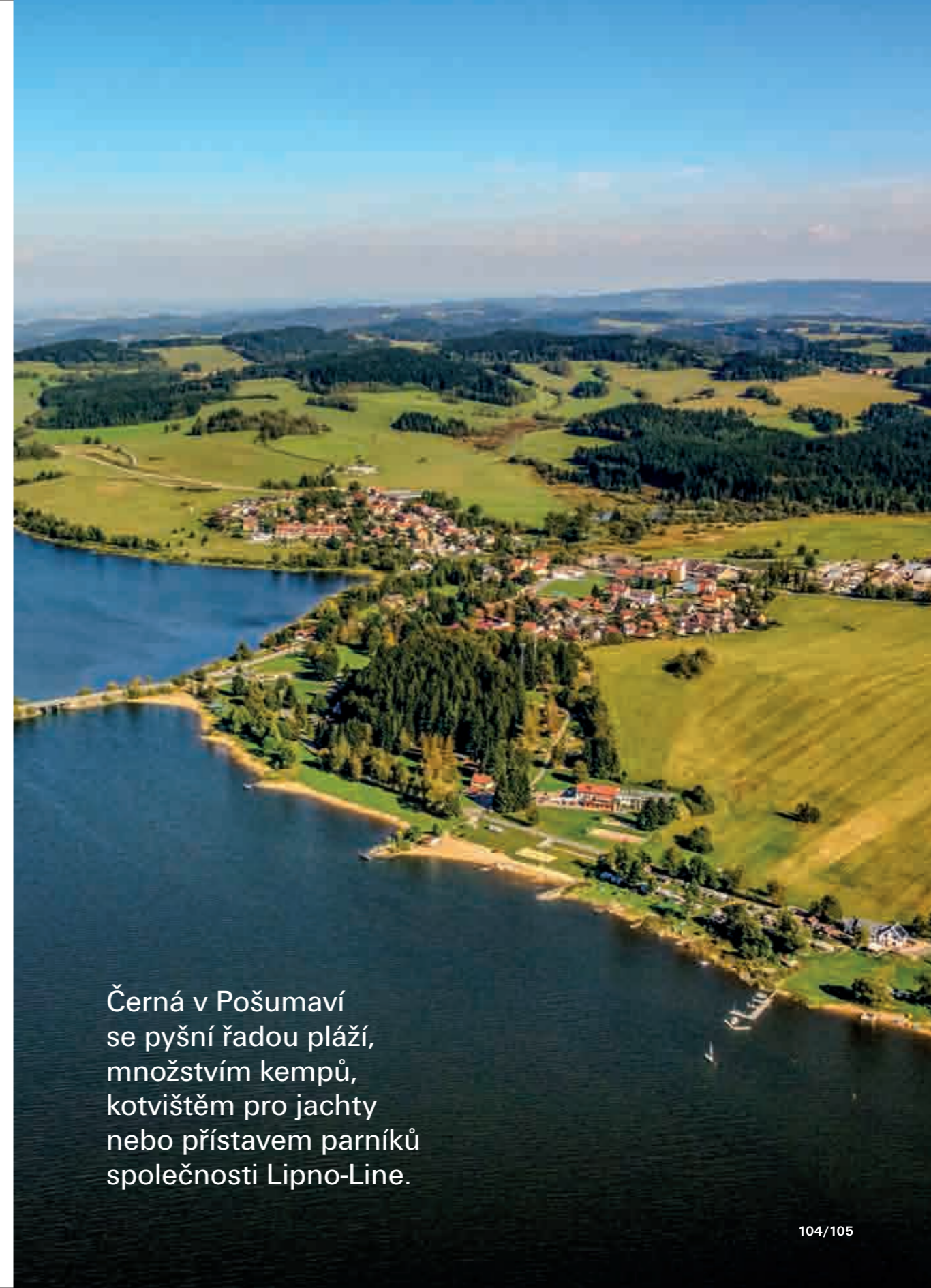
Tak jako se mluví o významných osmičkách v dějinách Československa, tak osmičky jsou významné i pro dějiny Černé v Pošumaví. Jde o celý soubor osmičkových výročí, které jsou významné jak v kladném, tak záporném smyslu.

1268 – první zmínka o obci; **1568** – Jakub Krčín z Jelčan a Sedlčan zakládá v obci pivovar; **1648** – postavena původní kaple Stíny u Dolní Vltavice a u ní vysazeny dvě lípy (kultur.památky) **1848** – vznikla samostatná obec Schwarzbach (Černá); **1858** – lokálie Černá povýšena na farnost **1868** – v Černé zřízen poštovní úřad; **1888** – v Dolní Vltavici postavena nová škola; **1918** – československý stát, ovšem obec odpůrcem samostatnosti; **1938** – obec přičleněna k německé říši; **1948 + 1968** - netřeba popisovat; **1998** – ukončena veškerá těžba grafitu a to na dole Bližná; **2008** – obec získává nový znak a vlajku; **2018** – výročí 750. let oslavy + vydaná kniha

Letos v září jsem dovršil věk 75 let a rád bych v nejbližší době předal funkci kronikáře novému zájemci. Chtěl bych se ještě věnovat některým svým koníčkům, především z oblasti sběratelství (filatelie, odznaky, mince, bankovky, pohlednice, etikety sýrů a další) a mnoho práce je i na zahradě.

Ing. František
Záhora

Černá v Pošumaví se pyšní řadou pláží, množstvím kempů, kotvištěm pro jachty nebo přístavem parníků společnosti Lipno-Line.

OBNOVA KULTURNÍHO A PŘÍRODNÍHO DĚDICTVÍ – SCHWARZENBERSKÝ PLAVEBNÍ KANÁL A BAVORSKÁ NIVA

TEXT A FOTO HYNEK HLADÍK

Schwarzenberský plavební kanál patří k nejoblíbenějším turistickým cílům na Šumavě, každoročně podél něj projedou desetitisíce cyklistů, bez ohledu na státní hranice tudy putují spousty pěších turistů. Někteří z nich se vydávají na akce oživující plavební kanál a kraj podél něj – na Setkání s tradicí na Schwarzenberském plavebním kanálu.

Želnavský smyk
– aktuální stav

Plavební kanál se stavěl proto, aby umožnil plavení palivového dříví ze Šumavy pro císařské hlavní město Vídeň. Propojuje povodí Vltavy s povodím Dunaje, plavilo se po něm dříví ze severních svahů Třístoličnicku, Plechého, Smrčiny, Sulzbergu a Bärensteinu přes hlavní evropské rozvodí k řece Große Mühl a k Dunaji.

V závěru 19. století, kdy poklesl zájem o palivové dříví a na druhé straně se zvýšil zájem o dlouhé užitkové dřevo, byl postaven Želnavský smyk, který propojil Schwarzenberský plavební kanál s Vltavou a nově dokončenou železnicí od Českých Budějovic. Zároveň byl upraven plavební kanál na plavení dlouhého dřeva, bylo pak možné plavit klády v určitých úsecích až 23 metrů dlouhé na překladiště dřeva v Želnavě (pod dnešním nádražím Nová Pec). V závěru 50. let minulého století byla postavena Lipenská přehrada, jejíž vzduť zatopilo původní dřevosklad, proto byl postaven nový u Nové Pece. K novému skladu byla přeložena část Želnavského smyku, na opevnění přeložky byly použity žulové desky z původního, tehdy již nepotřebného úseku.

O šedesát let později se rozhodl správce původní trasy Želnavského smyku, státní podnik Vojenské lesy a statky, že větší část smyku obnoví tak, jak vedl do poloviny 20. století. Smyk byl opevněn ve dně i v březích štípanými a opracovanými deskami z místní plöckensteinské žuly. V délce téměř jednoho kilometru však desky chybí. Byly použity na smyk na nový dřevosklad, je proto nutné obstarat nové desky podobného kamene, co se týče barvy, zrnitosti i způsobu opracování, vždyť Želnavský smyk je nedílnou částí národní kulturní památky Schwarzenberský plavební kanál. Vojenské lesy a statky, s. p., spojily

síly s dalšími – se státním podnikem Lesy České republiky, které jsou dalším významným správcem Schwarzenberského plavebního kanálu, a s rakouskou organizací cestovního ruchu Tourismusverband Böhmerwald a požádaly o dotaci z prostředků Evropské unie – programu INTERREG V-A Rakousko – Česká republika.

Lesy České republiky, s. p., v rámci společného projektu Obnova kulturního a přírodního dědictví – Schwarzenberský plavební kanál a Bavorská niva provedou opravy a rekonstrukci z české strany téměř neznámého, při tom ale nejkrásnějšího úseku plavebního kanálu, na povodí Dunaje od hlavního evropského rozvodí pod Svatým Tomášem až k místu, kde naposledy opustí území České republiky nedaleko od rakouské osady Unterurasch. Zároveň prodlouží doprovodnou cestu, která provází celý kanál až k rozvodí, o 700 metrů.

Také Tourismusverband Böhmerwald bude zajišťovat rekonstrukci objektů na Schwarzenberském plavebním kanálu na rakouské straně hranice a obnovu navazujících úseků. Tak bude například obnoven plavební kanál v délce více než jeden kilometr od hraničního potoku Ježová / Iglbach až k celnické chatě, prodloužen bude úsek možných ukázek plavení dřeva u potoku Schrollenbach, opraveny budou i úseky u stavidel Landsknechtin-Schleuse, Kesselbach-Schleuse a Glöckel-Schleuse. Nemalé prostředky však budou věnovány na zpřístupnění vrchovištního rašeliniště Bavorská slať / Bairische Au na soutoku hraničních potoků Ježová / Iglbach a Černá stoka / Schwarze Runse, v místě, které jako jediné v Rakousku je ovlivňováno vzduť Lipenské přehrady.

Celkový odhadovaný rozsah stavebních prací projektu Obnova kulturního a přírodního dědictví – Schwarzenberský plavební kanál a Bavorská niva dosáhne výše asi 88 milionů korun, z toho více než polovina bude na rekonstrukci Želnavského smyku. Práce Lesů České republiky i rakouského Tourismusverband Böhmerwald by měly být zhruba po 20 milionech.

Práce započnou na podzim roku 2018, skončit by měly na jaře 2021.

Na kole pak bude možné putovat podél kanálu i do části dosud neznámé pod hlavním evropským rozvodím. Ve spádu bylo nutné opevnit nejen břehy, ale i dno, turisté uvidí různé druhy opevnění dna, kamennými deskami, dlažbou do dřevěného roštu, fošnami nebo dřevěnou tyčovinou. A nové krásy dosáhne zejména spáditý úsek podél hranic.

V Rakousku u potoku Schrollenbach se nebude plavit pouze na necelých sto metrech, ale podstatně déle. A navíc jistě bude stát za to navštívit Bavorskou slať.

Jistě úplným vrcholem však bude plavení dlouhého dřeva Želnavským smykem, Vojenské lesy a statky, s. p., plavení připravují na květen 2021!

Želnavský smyk
v době své
největší slávy.

Plavební kanál se stavěl proto,
aby umožnil plavení palivové
ho dříví ze Šumavy pro císařské
hlavní město Vídeň.

ADALBERT STIFTER: JSEM PRAPRASYNOVCEM ADALBERTA STIFTERA

TEXT PAVEL PECHOUŠEK, EMA KONDYSKOVÁ FOTO ARCHIV ADALBERTA STIFTERA A LENKA HŮLKOVÁ

Adalbert Stifter, osmašedesátiletý rakouský fotograf, vystudovaný filozof, pedagog, ale také odborník na IT je praprasynovcem známého spisovatele stejného jména, rodáka z Horní Plané na Lipensku, jehož tvorba je dodnes aktuální svou kritikou vyhocených vztahů mezi národy a citlivým vztahem k šumavské přírodě.

„Vyrostl jsem jako cizinec, Rakušan v Porýní v Německu. Studoval jsem ve Frankfurtu nad Mohanem a v Innsbrucku filozofii, teologii a pedagogiku. Navíc jsem vystudovaný počítačový odborník. 11 let jsem učil na vyšší obchodní škole v Tyrolsku, poté jsem přešel na správu katolické církve v Salzburgu. Tam jsem byl několik let vedoucím IT. Pak jsem pracoval jako teolog a nakonec jako právník církevního práva,“ shrnuje

Adalbert Stifter,
praprasynovec
spisovatele
Adalberta Stiftera.

svou pestrou profesní dráhu Adalbert Stifter. Je ženatý a se svou manželkou, která pracovala celý život jako učitelka, vychoval dvě děti, ty jsou dnes samozřejmě dospělé. Po odchodu do důchodu žije se svou paní v rakouské obci Mühlviertel. Ta leží hned za českými hranicemi a narodil se tam jeho otec.

„Mám tam pár příbuzných a mnoho přátel. Jsme zde šťastní, zdraví a je nám dobře,“ shrnul.

Do Horní Plané jezdí teď asi tak jednou měsíčně, rád tu navštěvuje Stifterův rodný dům. Někdy tu provází jednotlivce nebo skupiny z okruhu blízkých přátel. Pro ně je samozřejmě atraktivní, že jsou provázeni potomkem z rodiny spisovatele. Často se účastní akcí v Horní Plané a také tu rád fotí. Pevným termínem je pro mě každoročně „Rocková noc“ v Horní Plané, kde jsem vždy i s kamerou, nebo adventní trh v Stifterově rodném domě, který velmi rád navštěvuji již po mnoho let.

„Dokud jsem pracoval a žil v Salzburgu jsem si často v Horní Plané užíval dovolenou. Mám zde dobré známé a přátele. Můj pokus osvojit si český jazyk bohužel dosud nevedl k velkému úspěchu,“ usmívá se.

V Horní Plané a následně i v Jihočeské vědecké knihovně v Českých Budějovicích měl svou výstavu fotografií. „Jednalo se o krajinné a přírodní fotografie ze Stifterovy rodné vlasti. Od „politické změny“ fotografuji v oblasti Lipenské přehrady a Šumavy. Změna posledních let je výrazně vidět,“ popisuje.

Právě fotografování je jeho velkou vášní již od mládí. „Pracoval jsem jako aktivní fotoreportér a vlastním velkou sbírku fotografického vybavení. Mimo své hlavní povolání jsem také pracoval jako instruktor prodejců ve fotografickém obchodu a dále jako fotograf na Salzburgském kulturním festivalu,“ doplnil.

Známý spisovatel, který se narodil v roce 1805 v Horní Plané neměl žádné přímé potomky.

„Pocházím z rodinné linie od Simona Stiftera, spisovatelova strýce. To znamená, že dědeček spisova-

tele byl můj pra- pra- pradědeček. Mne a Adalberta Stiftera odděluje období pouze tří generací! To je proto, že se muži v mé rodině ženili až pozdě. Tak mému otci, narozenému v roce 1902, bylo 48 let, když jsem se narodil,“ prozrazuje Stifter.

Na první pohled je patrná podoba s jeho slavným příbuzným. Především obrázky, které ukazují spisovatele jako mladého muže jasně dokazují jejich příbuzenskou vazbu.

„Před několika lety jsem byl pozván jako host na odborné sympozium. Byly zde řešeny Stifterovy dopisy. Zjistil jsem, že některé povahové vlastnosti, které jsou na Stifterovi rozeznatelné, se v naší rodině zachovaly absolutně. Býval jsem také osloven na akcích, kde bylo známo, že se zúčastním, zda jsem Adalbert Stifter,“ popisuje.

Sám vidí hlavní odkaz svého jmenovce v myšlence jeho mírného pokroku a myšlence respektu k přírodě. „Určitě je důležité věnovat této myšlence pozornost a předat ji dál ve výchově. Myslím, že to je dnes velmi aktuální,“ uvedl.

Již několik let sbírá všechny údaje týkající se jeho Stifterovské rodiny a snaží se vytvořit rodokmen. Nejstarší předek, kterého zaznamenal, žil kolem roku 1600 v Oberplan, dnešní Horní Plané. Jméno Stifter bylo před nějakou dobou nejobvyklejším příjmením v Horní Plané. Velké „Stifterovské rodiny“ existovaly i na jiných místech v Čechách, např. v Prachaticích a Českém Krumlově, ty však podle Adalberta nemají s jeho rodinou nic společného.

„Znám několik lidí, kteří jsou stejně jako já příbuznými Adalberta Stiftera. Je vždy velmi zajímavé setkat se s těmi, kteří jsou skutečnými příbuznými spisovatele. Částečně se ale jméno Stifter i vytratilo. Nutno ale také říci, že ne každý, kdo se jmenuje Stifter nebo pochází z Horní Plané, je příbuzným spisovatele,“ řekl.

Sám přecetl všechny jeho spisy, k některým se jako student či dospělý muž dostal i několikrát. „Oblíbený je například román Pozdní léto nebo Abdiáš. Přiznávám, že Vítek byl pro mne trochu vyčerpávající,“ uvádí s tím, že se snažil tuto snahu vštípit i svým dětem. „Určitě některé texty přečetly, ale asi ne všechny,“ uzavřel.

V LIPNĚ JE NEJVĚTŠÍ LYŽAŘSKÁ ŠKOLA V ČECHÁCH

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO LIPENSKO, S.R.O.

Největší lyžařská škola v České republice působí na svazích v Lipně nad Vltavou. Přes zimu se zde vystřídá 200 instruktorů, kteří budou denně učit lyžovat až 300 dětí. Šéfuje jí Petr Chalupa.

Rídíte největší lyžařskou školu v republice, přes zimu musíte ukočírovat zhruba 200 instruktorů. Jak je to pro vás náročné?

Náročné to bylo v počátcích mého působení v lyžařské škole. Nyní náš tým čeká devátá sezona, kdy už si troufám tvrdit, že většinu procesů spojených s péčí a rozvojem máme nastavené a škola běží podle zaběhnutých pravidel. Rodiče tu nejvíce oceňují to, že u nás není velký kopec, děti se nikdy neztratí, protože se vždycky najdou dole pod kopcem. Nikdy nemůžou odejít jinudy. Jezdí k nám i bohatá klientela, které se s malými dětmi nelíbilo v Alpách.

Bude fungovat skipatrola?

Ano. Na sjezdovce bude jasně odlišena žlutými soupravami. Jejím úkolem je především bezpečnostní prevence v areálu a dohled nad pořádkem na sjezdovce. Často například napomíná rodiče, že nesmí vodit sjezdující děti na provázku, aby nepřekáželi ostatním ve volném lyžování. Vysvětluje některým, že na sáňkách sem mají vstup zakázaný. Dělají pořádek dole

u lanovky, například aby sedačky, které jedou nahoru byly plně obsazené a fronta rychle mizela.

Co jsou zač lipenští lyžařští instruktoři?

Pracují u nás studenti od 17 let až po senior instruktory, nejsme omezeni věkem, důležitá je kondice a přístup k dětem a výuce. Průřez profesemi je opravdu široký, od studentů přes sezonní pracovníky letních provozů. Pro zajímavost nám prošli školou piloti dopravních letadel, hajní, úspěšní podnikatelé nebo třeba filmový producenti.

Jaké lidi do lipenské lyžařské školy preferujete?

Jde nám hlavně o lidi, které tato práce baví, všechno ostatní je naučíme. Nemusí být žádní super lyžaři, když nás osloví se zájmem o práci. Máme vypracovaný systém vzdělávání od začátku lyžování. Ale mít rád děti a pohyb naučit neumíme, to musí být v základní výbavě instruktora.

Jakým před sezónou prochází výcvikem?

Všichni instruktoři procházejí základním výcvikem, než je necháme samostatně učit. Po absolvování kurzu, který je zdarma, mohou pokračovat v dalším vzdělávání, které našim instruktorům nabízíme v průběhu sezony. Nejvyšší licence, kterou lze u nás získat je mezinárodní průkaz instruktora IVSI.

Jakých národností jsou vaši klienti?

Za celý rok se zde vystřídá 13 000 dětí. Denně třeba i 300 dětí. Z padesáti procent jsou to Češi, zbylá polovina se dělí mezi Němce, Rakušany a Holanďany. Občas se vyskytne exotická destinace jako Dominikánská republika, Malasije, Indie, Saudská Arábie.

Do kdy se mohou hlásit zájemci o to, aby se stali učitelem lyžování?

Zájemci se mohou hlásit kdykoli i v průběhu sezony, poslední kurz, který nabízíme se koná poslední týden v lednu.

*Petr Chalupa
(na fotografii
vlevo) a zkušený
člen skipatroly
Jan Malý*

LIPENSKÁ LEDOVÁ MAGISTRÁLA

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO LUDVÍK NOVOTNÝ, PENZION HERBERTOV

Velký a dlouhotrvající mráz dokáže hladinu lipenské přehrady přeměnit v nejdelší bruslařskou dráhu na světě. V roce 2009 tu naměřili dráhu dlouhou 10 923 metrů a osm metrů širokou, ta je navíc trvale udržovaná.

Psal se únor roku 2009 a Lipenská přehrada se kvůli zdejší bruslařské dráze ucházela o zápis do české knihy rekordů. Komisaři pelhřimovské agentury Dobrý den přijeli bruslařskou dráhu na Lipně přeměřit. V úterý 3. února 2009, v 15:58 hodin naměřil komisař pomocí policejního kolečka délku 10.923 metrů pravidelně udržované bruslařské dráhy. To znamenalo zápis dokonce do Guinnessovy knihy rekordů, Lipno se stalo nejdelší upravovanou dráhou

na přírodním ledě na světě, až na druhém místě je od té doby kanadská dráha v Ottawě (7,8 km).

Ledová magistrála propojuje obce Frymburk, Přední Výtoň a Lipno nad Vltavou v šířce osmi metrů. Ve Frymburku a na Lipně je dráha upravena do oválu. O dráhu pečují dobrovolníci, odhrnují sněh a zametají led kartáčem. Snaží se pravidelně měřit sílu ledu.

Vedle nádherných přírodních scenérií je samozřejmostí i půjčovna vybavení a o víkendech také občerstvovací zástavky!

DŮLEŽITÉ KONTAKTY NA LIPENSKU

KRIZOVÉ SITUACE

Integrovaný záchranný systém 112
Záchranná služba 155, Policie 158, Hasiči 150
Horská služba 1210; 380 736 081, 602 142 235
Horská služba Nová Pec: 388 336 202
Obvodní oddělení Policie Horní Planá 380 738 234
Obvodní oddělení Policie Lipno nad Vltavou 380 736 275
Hasiči Frymburk 950 238 111
Havarijní služba pro motoristy ÚAMK 1230
Pomoc motoristům nonstop ABA 1240
Vodní záchranná služba Lipno - Modřín 722 612 768
Vodní záchranná služba D. Vltavice 606 116 001 (606 270 047)

INFOCENTRA

Informační středisko Stožec
Stožec 68, 384 44
Tel.: 388 335 014, 731 530 466
Infocentrum Černá v Pošumaví
Černá v Pošumaví 30, 382 23
Tel.: 725 949 849
Infocentrum Lipno
Lipno nad Vltavou 87
382 78 Lipno nad Vltavou
Tel.: 380 736 053, 731 410 800
MĚKZ a infocentrum Vyšší Brod
Náměstí 104, 382 73 Vyšší Brod
Tel.: 724 336 980, 380 746 627
Infocentrum Nová Pec
Nové Chalupy 41, Nová Pec, 384 62
Tel.: 602 391 223
Kulturní a informační centrum Horní Planá
Náměstí 8, 382 26 Horní Planá
Tel.: 380 738 008
Informační centrum Frymburk
Náměstí 5 – budova muzea, Frymburk 382 79
Tel.: 724 966 060
Infocentrum Rožmberk nad Vltavou
Hotel U Martina
Tel.: 380 749 745

LÉKÁRNY

Lékárna Lipno nad Vltavou
Tel.: 602 637 407, www.lekarnalipno.cz
Lékárna U Lva - Frymburk
Frymburk 193, Tel.: 777 468 803
Lékárna U Lípy - Vyšší Brod
Míru 223, Tel.: 380 746 900
Lékárna U Aeskulapa - Loučovice
Loučovice 290, Tel.: 380 748 214

TAXISLUŽBY

Taxi Němec: 605 013 234
Taxi Lipensko: 606 424 242
Taxi Lipno-Frymburk: 606 424 242
Taxi Lipno Transfers: 721 498 808
Taxi Penzion Jantar: 777 636 666
Sos Non Stop Taxi: 775 626 200

BANKOMATY

Bankomat MONETA Money Bank Horní Planá
Bankomat KB Černá v Pošumaví

Bankomat KB Frymburk
Bankomat České spořitelny Lipno nad Vltavou
Bankomat ČSOB Lipno nad Vltavou
Bankomat KB Lipno nad Vltavou
Bankomat KB Vyšší Brod
Bankomat České spořitelny Vyšší Brod

AUTOSERVISY

Karel Straka, Lipno nad Vltavou
Tel.: 606 624 838
Opravná aut p. Petr Štěrba, Černá v Pošumaví
Tel.: 380 744 109
Opravná aut p. Toncar, Horní Planá
Tel.: 728 048 200 (606 050 546)
Autoservis - odtahová služba Frymburk
Miloš Králík 602 454 954
Autoservis-pneuservis-odtahová služba
Michal Želechovský, Frymburk 171
Tel.: 723 779 289
Odtahová služba
Tel.: 737 139 495

ČERPACÍ STANICE

Čerpací stanice Horní Planá
Tel.: 380 738 289, otevírací doba 6:30 – 20:00
Benzinová pumpa Černá v Pošumaví
Tel.: 380 744 206, otevírací doba 7:00 – 19:00
Čerpací stanice LPG Černá v Pošumaví
Tel.: 774 496 788, otevírací doba 8:00 – 19:00
Benzina Frymburk
Tel.: 380 735 197, otevírací doba 6:00 – 20:00
Čerpací stanice Lipno nad Vltavou
Tel.: 602 646 531, otevírací doba 7:00 – 19:00
Benzina Vyšší Brod
Tel.: 380 746 134, otevírací doba 5:00 – 22:00
RoBiN OIL Rožmberk nad Vltavou
Tel.: 380 749 766, otevírací doba 7:00 – 19:00

POŠTY

Stožec, Tel.: 388 335 125
Nová Pec, Tel.: 388 336 041
Horní Planá, Tel.: 954 238 226
Černá v Pošumaví, Tel.: 954 238 223
Frymburk, Tel.: 954 238 279
Lipno nad Vltavou, Tel.: 380 736 267
Loučovice, Tel.: 954 238 276
Vyšší Brod, Tel.: 954 238 273
Rožmberk nad Vltavou, Tel.: 380 749 809
Hořice na Šumavě, Tel.: 380 737 110

PŘEVOZY

Převoz Horní Planá - Bližší Lhota
Tel.: 723 589 565
Převoz Dolní Vltavice - Kyselov
Tel.: 775 183 185
Převoz Frymburk - Frýdava
Tel.: 602 305 911

UŽITEČNÝ PRŮVODCE VAŠÍ DOVOLENOU

www.lipensko.cz

AVÍZO

INVESTIČNÍ DOTACE NA ROZVOJ SLUŽEB CESTOVNÍHO RUCHU

Výzva SCLLD MAS Rozkvět k předkládání žádostí o dotace bude zveřejněna v 03-04/2019, půjde o jednu z posledních možností získání až 50% dotace z Programu rozvoje venkova na investice do služeb v cestovním ruchu – ubytovacích, stravovacích i doplňkových (např. půjčovny kol apod.).

Podnikatelé získají více informací na www.masrozkvet.cz
doporučujeme včasnou přípravu žádostí!

Pro bezplatné konzultace kontaktujte telefonicky vedoucí kanceláře MAS Rozkvět p. Hůrkou, telefon 774 139 464. Projekt implementace SCLLD MAS Rozkvět je dotačně podpořen z IROP.

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Zimní dovolená na Lipně? Užijte si lyžování i wellness!

U nás je možné obojí!

- Výhodné rodinné zimní balíčky s Lipno.card pro výhodnější skipasy
- Vlastní wellness centrum s bazénem
- Parní sauna, whirlpool, masáže, kosmetické služby, koupele
- Skipark Frymburk 500 m
- Lyžařský areál Lipno 6 km

Vaše prodejny s českou tradicí

NAŠE SLUŽBY

Platba složenek a ukládání peněz na účet

Prodej sázenek a losů

Výběr hotovosti

Dobíjení mobilních telefonů

COOP Mobil

Platba kartou

Věrnostní čipová karta

Prodej vyhrazených léčiv

Skvělé akce na Lipně, na kterých byste neměli chybět

- 8. 12. Lipno dětem aneb Mikuláš naděluje
- 15. 12. Slavnostní zahájení zimní sezóny
- 22. 12. Zdobení stromečku s lišákem Foxem
- 1. 1. Novoroční výstup na Stezku korunami stromů
- 5. 1. a 2. 3. Den s handicapem
- 5. 1. Tři králové ve Skiareálu Lipno
- 19. 1. McDonald's Winter Cup
- 26. 1. Velbloud na sněhu
- 1. 2. Jedničkáři lyžují za 20 Kč
- 1. – 3. 2. S ČT Sport na vrchol
- 9. 2. – 10. 2. Kramolínský obřák
- 2. 3. – 3. 3. Lipenský Mistr
- 9. 3. Narozneniny lišáka Foxe
- 18. – 19. 5. Zahájení letní turistické sezóny Lipno 2019
- 15. 6. Slavnosti dřeva na Stezce korunami stromů
- 20. 7. Sedmé narozeniny Stezky korunami stromů
- 17. – 25. 8. Lipno Sport Fest 2019
- 7. 9. Den s Integrovaným záchranným systémem
- 21. – 22. 9. Spartan Race
- 28. 9. Lipenský KOLO- toč
- 28. 10. Lipno dětem aneb velká podzimní výprava

Sledujte kalendář akcí: www.lipno.info/kalendar-akci
Změna programu vyhrazena

